

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

30 iunie 2016*

„Dumping — Importuri de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din China — Taxă antidumping definitivă — Tratatament confidențial al calculelor valorii normale — Informație furnizată în timp util — Termen pentru adoptarea unei decizii referitoare la statutul de întreprindere care funcționează în condițiile unei economii de piață — Dreptul la apărare — Egalitate de tratament — Principiul neretroactivității — Articolul 2 alineatele (7)-(11), articolul 3 alineatele (1)-(3), articolul 6 alineatul (7), articolul 19 alineatele (1) și (5) și articolul 20 alineatele (2) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009”

În cauza T-424/13,

Jinan Meide Casting Co. Ltd, cu sediul în Jinan (China), reprezentată de R. Antonini și de E. Monard, avocați,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de S. Boelaert și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de S. Gubel, avocat, și de B. O'Connor, solicitor,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de M. França, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 430/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de stabilire a perceperii cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite la importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză și din Thailanda și de închidere a procedurii în ceea ce privește Indonezia (JO L 129, p. 1), în măsura în care se aplică reclamantei,

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din domnul D. Gratsias (raportor), președinte, doamna M. Kancheva și domnul C. Wetter, judecători,

grefier: domnul L. Grzegorzcyk, administrator,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 22 octombrie 2015,
pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, denumit în continuare „regulamentul de bază”) definește normele de drept al Uniunii Europene aplicabile procedurilor de anchetă antidumping. Rezultă din considerentul (3) al acestui regulament că, pentru a asigura aplicarea adecvată și transparentă a normelor cuprinse în Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (GATT) (JO L 336, p. 103, denumit în continuare „acordul antidumping”), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5), acest regulament transpune, în măsura posibilului, termenii din acordul antidumping în dreptul Uniunii.
- 2 Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012, de modificare a Regulamentului nr. 1225/2009 (JO L 344, p. 1, denumit în continuare „regulamentul de modificare”) a intrat în vigoare la 15 decembrie 2012.
- 3 Jinan Meide Casting Co. Ltd, reclamanta, este o societate cu sediul în China care produce accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, destinate pieței interne și exportului.

Faptele relevante din procedura de anchetă anterioare regulamentului provizoriu

- 4 La 16 februarie 2012, în urma unei plângeri depuse la 3 ianuarie 2012 de Comitetul de protecție pentru accesorii turnate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă al Uniunii Europene, Comisia Europeană a publicat un aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză, din Thailanda și din Indonezia (JO C 44, p. 33). Rezultă din cuprinsul punctului 3 din acest aviz că produsul care se prezumă că face obiectul unui dumping este un produs încadrat în Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1), la codul NC ex 7307 19 10. La punctul 5.1.1.1 litera (a) din acest aviz, Comisia a precizat că, din cauza numărului potențial ridicat de producători-exportatori chinezi ai acestui produs, va selecționa un eșantion de producători-exportatori în condițiile stabilite la articolul 17 din regulamentul de bază.
- 5 La 3 aprilie 2012, reclamanta a prezentat o cerere în vederea obținerii statutului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (denumit în continuare „SEP”), în aplicarea dispozițiilor articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. Vizita serviciilor Comisiei în incintele reclamantei în vederea examinării acestei cereri a fost stabilită între 30 mai și 1 iunie 2012. La 9 iulie 2012, Comisia a comunicat reclamantei faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora a decis să nu îi acorde SEP. Prin scrisoarea din 23 iulie 2012, reclamanta a transmis Comisiei observațiile sale în legătură cu această decizie. În schimb, la fel ca și ceilalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, reclamantei i-a fost acordat dreptul la un tratament individual în aplicarea dispozițiilor articolului 9 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază.

Regulamentul provizoriu și documentul de informare provizoriu

- 6 La 14 noiembrie 2012, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 1071/2012 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză și din Thailanda (JO L 318, p. 10, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).
- 7 În considerentul (14) al regulamentului provizoriu, Comisia precizează că, în vederea stabilirii unei valori normale pentru producătorii-exportatori chinezi care nu au obținut SEP, o vizită de verificare a datelor furnizate de India, în calitate de țară analogă (a se vedea punctul 13 de mai jos), a fost efectuată în incintele unui producător din această țară, al cărui sediu social este „Jainson Industries, Jalandhar, Punjab, India”.
- 8 În considerentul (15) al regulamentului provizoriu, Comisia a arătat că ancheta privind dumpingul a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2011 și că examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a cuprins perioada începând din 2008 și până la sfârșitul perioadei de anchetă.
- 9 În considerentele (16), (17) și (18) ale regulamentului provizoriu, Comisia a definit produsul în cauză indicând printre altele că acesta consta în accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, încadrate în prezent la codul NC ex 7307 19 10.
- 10 Potrivit considerentului (19) al regulamentului provizoriu, s-a constatat că produsul în cauză și produsul fabricat și vândut pe piața internă din China, Thailanda și Indonezia și pe piața internă din India, care a servit drept țară analogă, precum și produsul fabricat și vândut în Uniune de industria din Uniune aveau aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază. Prin urmare, aceste produse au fost considerate, în mod provizoriu, ca fiind similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 11 Considerentul (30) al regulamentului provizoriu arată că, în ceea ce privește exporturile provenind din China, 12 producători-exportatori, reprezentând 51 % din ansamblul exporturilor chineze către Uniune în cursul perioadei de anchetă, au cooperat, furnizând informațiile solicitate. Acest considerent indică de asemenea că, în aplicarea articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion compus din 3 dintre acești 12 producători-exportatori și reprezentând 88 % din volumul de exporturi realizate de cei 12 producători-exportatori menționați. Reclamanta face parte din acest eșantion.
- 12 Considerentul (40) al regulamentului provizoriu arată că întârzierea de două luni cu care Comisia a determinat SEP al uneia dintre societățile chineze care au solicitat acest statut, și anume reclamanta, a fost cauzată, în esență, de imposibilitatea de a realiza mai devreme vizitele de verificare în vederea acordării acestui statut, producătorii în cauză nefiind disponibili. Acest considerent arată de asemenea că data la care a intervenit determinarea acestui statut nu avea niciun impact asupra rezultatului.
- 13 În considerentele (49)-(53) ale regulamentului provizoriu, Comisia a expus motivele pentru care concluzionase cu titlu provizoriu că India reprezenta o țară analogă adecvată în ceea ce privește exporturile provenind din China, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.
- 14 În considerentele (54)-(63) ale regulamentului provizoriu, Comisia a expus metoda urmată pentru determinarea valorii normale în ceea ce privește exporturile produsului în cauză provenind din China.
- 15 Mai întâi, în considerentul (54), aceasta a indicat că, întrucât niciunui exportator chinez inclus în eșantion nu i se acordase SEP, valoarea normală a fost stabilită, în privința acestora, în aplicarea articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, și anume folosind India ca țară analogă.

- 16 În continuare, în considerentul (55), Comisia a indicat că, într-o primă etapă, începuse prin a încerca să stabilească dacă volumul total al vânzărilor produsului similar realizate de producătorul din țara analogă erau reprezentative, adică dacă acest volum reprezenta cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor la export ale produsului în cauză către Uniune ale fiecărui producător-exportator chinez inclus în eșantion. În plus, Comisia a arătat, în același considerent, că aceasta era situația pentru doi dintre acești producători-exportatori. În schimb, după cum se va arăta la punctul 130 de mai jos, în etapa adoptării regulamentului provizoriu, Comisia ajunsese la o concluzie contrară în privința reclamantei.
- 17 Rezultă din considerentele (56) și (57) că, în a doua etapă, Comisia a procedat la identificarea diferitor tipuri de produse similare care trebuiau să fie luate în considerare pentru determinarea valorii normale. Pentru aceasta, Comisia a identificat fiecare tip de produs vândut de producătorul din țara analogă care era identic sau direct comparabil cu diferitele tipuri de produs în cauză vândute la export de producătorii-exportatori chinezi. În al treilea rând, odată definite astfel tipurile de produs similar care trebuie luate în considerare, Comisia, astfel cum se indică în considerentul (57) al regulamentului provizoriu, a examinat dacă vânzările interne în țara analogă ale fiecăruia dintre aceste tipuri de produs similar erau suficient de reprezentative, cu alte cuvinte dacă volumul acestor vânzări către clienți neafiliați în cursul perioadei de anchetă reprezenta cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor tipului corespunzător de produs vândut la export către Uniune de fiecare producător-exportator.
- 18 În a patra etapă, astfel cum a indicat în considerentele (58)-(62) ale regulamentului provizoriu, Comisia a examinat dacă vânzările acestor tipuri de produs similar, realizate în cantități reprezentative în sensul indicat la punctul 17 de mai sus, puteau fi considerate ca fiind efectuate în cursul unor operațiuni comerciale normale, pe baza proporției din aceste vânzări care erau profitabile, adică a vânzărilor efectuate la un preț de vânzare net egal sau superior costului de producție calculat. La finalul acestei examinări, Comisia a ales metoda de calcul al valorii normale.
- 19 Astfel, potrivit considerentului (59), în cazul în care proporția de vânzări profitabile, astfel definite, ale unui tip de produs similar depășea 80 % din volumul total al vânzărilor acestui tip de produs, iar prețul de vânzare mediu ponderat al acestui tip de produs era egal sau mai mare decât costul de producție, valoarea normală a acestui tip de produs a fost determinată pe baza prețului său intern real, calculat ca medie ponderată a prețurilor tuturor vânzărilor acestui tip de produs realizate în perioada de anchetă. În schimb, potrivit considerentului (60), în cazul în care această proporție de vânzări profitabile era egală sau mai mică de 80 % din volumul total al vânzărilor unui tip de produs similar sau dacă prețul mediu ponderat era inferior costului de producție, valoarea normală a fost determinată reținând un preț intern real calculat pe baza vânzărilor profitabile numai pentru acel tip de produs.
- 20 În sfârșit, potrivit considerentului (61), tipurile de produs similar vândute în pierdere nu au fost considerate vândute în cadrul unor operațiuni comerciale normale. Considerentul (62) arată că, pentru aceste tipuri de produs, precum și pentru cele ale căror vânzări nu erau suficient de reprezentative, în sensul indicat la punctul 17 de mai sus, a fost utilizată metoda valorii calculate, în sensul articolului 2 alineatul (3) și alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.
- 21 În ceea ce privește determinarea prețurilor de export, rezultă din considerentul (64) al regulamentului provizoriu că aceste prețuri au fost stabilite în aplicarea articolului 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, și anume pe baza prețurilor de export plătite efectiv sau care urmează să fie plătite de fiecare dintre producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion.
- 22 Potrivit considerentelor (65)-(67) ale regulamentului provizoriu, în aplicarea articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, comparația dintre valoarea normală și prețul de export s-a realizat la nivel franco fabrică și cu operarea unor ajustări în funcție de caracteristicile fizice, impozitele indirecte,

costurile de transport, de asigurare, de manipulare, de încărcare și costurile auxiliare, costurile de ambalare și de credit, comisioanele și taxele bancare, în toate cazurile în care acestea au fost considerate rezonabile, precise și susținute de elemente de probă verificate.

- 23 Potrivit considerentului (68) al regulamentului provizoriu, marja de dumping a societăților chineze incluse în eșantion a fost stabilită pe baza unei comparații între valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar stabilită pentru țara analogă și prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în aplicarea articolului 2 alineatul (11) din regulamentul de bază.
- 24 Potrivit considerentului (69) al regulamentului provizoriu, marja de dumping medie ponderată provizorie a reclamantei, calculată pe baza descrisă la punctul 23 de mai sus, a fost stabilită la 39,3 % din prețul CIF (cost, asigurare și navlu) la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale pentru produsul în cauză.
- 25 Articolul 1 alineatul (2) din regulamentul provizoriu a stabilit nivelul taxei antidumping provizorii în privința reclamantei la 39,3 %.
- 26 Printr-o scrisoare din 15 noiembrie 2012, Comisia a comunicat reclamantei documentul de informare provizoriu vizat la articolul 20 alineatul (1) din regulamentul de bază. În afară de regulamentul provizoriu care figurează în anexa 1 la acest document, el cuprinde anexa 2 privind metodologia utilizată pentru calcularea dumpingului și o anexă 3 referitoare la metodologia utilizată pentru calcularea subcotării și a prejudiciului.
- 27 În anexa 2 la acest document de informare provizoriu, Comisia a oferit, mai întâi, câteva explicații generale privind calculul marjei de dumping. Pe de altă parte, Comisia a furnizat un anumit număr de precizări referitoare la excluderea, din vânzările la export ale reclamantei, a unui anumit tip de produs în cauză, precum și diferitele ajustări pe care le făcuse în scopul comparației echitabile, conform articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Tot în această anexă 2, Comisia a furnizat un anumit număr de tabele referitoare la calcularea detaliată a marjei de dumping pe tip de produs, în care a omis elementele bazate pe datele furnizate de producătorul din țara analogă. Astfel, după cum precizează Comisia în această anexă, un singur producător din țara analogă cooperase cu ancheta și, în consecință, informațiile provenind din țara analogă nu puteau fi divulgate la nivelul numerelor de control al produsului.

Schimbările dintre reclamantă și Comisie ulterioare regulamentului provizoriu

- 28 La 17 decembrie 2012, reclamanta a transmis Comisiei observațiile sale cu privire la documentul de informare provizoriu. Aceste observații vizau cinci puncte, și anume determinarea SEP, valoarea normală, ajustarea valorii normale în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată (TVA), necesitatea unei ajustări privind procesul de producție, precum și prețurile de export.
- 29 În particular, cu privire la al doilea punct, reclamanta a arătat că Comisia utilizase în mod eronat o valoare construită în ceea ce privește ansamblul tipurilor de produs similar care fuseseră comparate cu tipurile de produs în cauză pe care aceasta le exporta în Uniune. Astfel, pe de o parte, potrivit reclamantei, Comisia ar fi trebuit să utilizeze prețurile interne ale producătorului din țara analogă, iar nu metoda valorii construite, recurgerea la această din urmă metodă fiind justificată numai atunci când nu este posibil să se utilizeze prețurile interne, ceea ce nu era cazul în speță. Pe de altă parte, reclamanta considera că utilizarea pragului de 5 % pentru determinarea reprezentativității vânzărilor produsului similar nu era justificată atunci când era vorba, precum în speță, de compararea prețurilor interne ale unui producător determinat pe piața indiană și a prețurilor de export ale producătorilor chinezi. Într-adevăr, potrivit reclamantei, utilizarea acestui prag penaliza excesiv producătorii-exportatori care aveau volume de export importante ca și aceasta, ei având mai multe

dificultăți în a îndeplini un astfel de criteriu de reprezentativitate. În plus, acest prag nu avea, potrivit articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, un caracter absolut. Pentru toate aceste motive, reclamanta a solicitat Comisiei să recalculeze, în conformitate cu observațiile sale, valoarea normală. În continuare, reclamanta a formulat alte două critici referitoare la determinarea valorii normale, care vizau, pe de o parte, utilizarea cifrei de afaceri pentru determinarea costurilor de producție ale producătorului din țara analogă și, pe de altă parte, utilizarea unei marje de profit medii unice pentru toate tipurile de produs. În plus, reclamanta, după ce a „luat act de faptul că producătorul din țara analogă era Jainson Industries”, a prezentat comentarii cu privire la ajustările valorii normale și în special a expus motivele pentru care solicita o ajustare în temeiul diferențelor în procesul de producție și de productivitate dintre ea și producătorul din țara analogă.

- 30 În sfârșit, în ceea ce privește prețurile de export, reclamanta a solicitat Comisiei, pe de o parte, să calculeze marja de dumping pe baza ansamblului vânzărilor sale la export ale produsului în cauză și, pe de altă parte, să îi furnizeze explicații suplimentare cu privire la calcularea ajustărilor operate asupra vânzărilor la export în raport cu diferențele fizice.
- 31 În cursul audierii din 6 februarie 2013, reclamanta a repetat în esență ansamblul observațiilor sale referitoare la documentul de informare provizoriu, care figurau în scrisoarea sa din 17 decembrie 2012. Pentru a susține în special cererile sale de ajustare privind procesele de producție și productivitatea, reclamanta s-a referit printre altele la informații privind producătorul din țara analogă, și anume, pe de o parte, un extras de pe site-ul internet al producătorului din țara analogă, care conținea, în particular, informații privind volumul forței de muncă, volumul producției anuale, precum și principalele echipamente de care dispunea acest producător, și, pe de altă parte, un schimb de e-mailuri între acest producător și reclamantă care avusese loc între 29 ianuarie și 1 februarie 2013.
- 32 La 15 martie 2013, Comisia a transmis reclamantei documentul de informare final. Acest document cuprindea, în anexa 1, un document de informare general, care avea ca obiect, în aplicarea articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, menționarea faptelor și a considerațiilor esențiale pe baza cărora Comisia intenționa să recomande instituirea de măsuri definitive. În anexele 2 și 3 la acest document de informare final, Comisia a prezentat observații specifice în ceea ce privește calcularea marjei de dumping și, respectiv, calcularea subcotării și a prejudiciului. În particular, în anexa 2, Comisia a indicat că a acceptat observația reclamantei potrivit căreia valoarea normală ar trebui să fie calculată pe baza vânzărilor interne ale unicului producător din țara analogă care a cooperat, chiar dacă aceste vânzări nu fuseseră efectuate în cantități reprezentative în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. În consecință, vânzările interne efectuate în cadrul unor operațiuni comerciale normale de către producătorul din țara analogă au fost utilizate pentru determinarea valorii normale în vederea stabilirii marjei de dumping definitive a reclamantei. În plus, Comisia a arătat că a acceptat de asemenea obiecția reclamantei potrivit căreia marja de dumping trebuia să fie stabilită pe baza ansamblului exporturilor, iar nu numai pe baza tipurilor de produs în cauză corespunzătoare tipurilor de produs similar vândute de producătorul din țara analogă pe piața internă. Aceasta a precizat că, pentru tipurile de produs în cauză care nu aveau corespondent, valoarea normală fusese ajustată pe baza valorii de piață a diferențelor între caracteristicile fizice, conform articolului 2 alineatul (10) litera (a) din regulamentul de bază.
- 33 În schimb, Comisia a indicat că respingea cererile de ajustare formulate de reclamantă cu privire la diferențele dintre aceasta și producătorul din țara analogă pe planul procesului de producție și pe planul productivității. Astfel, mai întâi, în ceea ce privește cererea de ajustare referitoare la procesul de producție, deși Comisia recunoștea că existau anumite diferențe în procesul de producție între cei doi producători în cauză, aceasta afirma că consumul de deșeuri de oțel pe unitate era aproape identic. În ceea ce privește a doua cerere de ajustare, Comisia a arătat în esență că numai diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea prețurilor dintre un producător din țara analogă și un exportator dintr-o țară care nu are economie de piață justificau o ajustare și că numai o analiză exhaustivă ar putea evidenția toate diferențele dintre factorii de cost și demonstra că prețurile și comparabilitatea lor erau afectate, ceea ce ar justifica astfel o ajustare.

- 34 Comisia a furnizat de asemenea în anexa 2 la documentul de informare final o serie de tabele referitoare la calculele detaliate privind marja de dumping pe tip de produs, analogă seriei de tabele furnizată în anexa 2 la documentul de informare provizoriu, care este menționată la punctul 27 de mai sus. Astfel, la fel ca în documentul de informare provizoriu, Comisia, în documentul de informare final, a ocultat în întregime elementele întemeiate pe datele furnizate de producătorul din țara analogă.

Schimbările dintre reclamantă și Comisie ulterioare documentului de informare final

- 35 La 18 martie 2013, producătorul din țara analogă a adresat Comisiei o scrisoare în care a indicat că „autoriza în mod explicit Comisia să divulge [juristului reclamantei] versiunea confidențială a răspunsului său la chestionar, precum și documentele provenind de la vizita de verificare efectuată la sediul său”. Pe de altă parte, în aceeași scrisoare, acest producător a indicat că transmisese, în aceeași zi, documentele respective reclamantei.
- 36 Printr-un e-mail din 18 martie 2013, reclamanta a solicitat Comisiei, pe baza scrisorii menționate anterior a producătorului din țara analogă, să îi divulge versiunea confidențială a răspunsului acestui producător la chestionarul antidumping, precum și documentele provenind de la vizita de verificare efectuată la sediul său. În plus, „în lumina autorizației producătorului din țara analogă de a divulga versiunea confidențială a răspunsului său la chestionar”, reclamanta a solicitat Comisiei, în același e-mail, să îi divulge totalitatea calculelor valorii normale. În sfârșit, aceasta a solicitat o informație specifică privind, în primul rând, modul în care a fost stabilită valoarea normală a tipurilor de produs în cauză fără corespondent, în al doilea rând, modul în care Comisia diferențiasese accesoriile cu suprafață neagră de accesoriile cu suprafață galvanizată și, în al treilea rând, temeiul concluziei Comisiei potrivit căreia consumul unitar de deșeuri de oțel al producătorului din țara analogă și propriul său consum al acestui material erau aproape identice.
- 37 Într-un al doilea e-mail din 19 martie 2013, reclamanta și-a repetat cererea. În particular, aceasta a răspuns motivului de refuz pe care, potrivit informațiilor furnizate de producătorul din țara analogă, Comisia îl transmisese acestuia din urmă și care era întemeiat pe faptul că nu erau posibile excepții selective de la confidențialitate pentru anumite părți interesate specifice. Reclamanta a invocat, în această privință, pe de o parte, faptul că calculele privind marja de dumping și, în consecință, datele privind valoarea normală erau specifice întreprinderii în cauză și, pe de altă parte, că regulamentul de bază nu excludea ca autorizația specifică a persoanei care a furnizat informațiile confidențiale să poată fi limitată la o singură parte interesată. Pe de altă parte, arătând că dreptul său la apărare era în discuție, reclamanta a solicitat ca diferendul în cauză să fie soluționat de consilierul-auditor, al cărui rol este reglementat de Decizia 2012/199/UE a președintelui Comisiei Europene din 29 februarie 2012 privind funcția și termenii de referință ai consilierului-auditor din anumite proceduri comerciale (JO L 107, p. 5).
- 38 În replică, în e-mailul său din 21 martie 2013, șeful secției de anchete antidumping a Comisiei a respins cererea reclamantei, motivându-și refuzul astfel: „Informațiile privind valoarea normală au fost utilizate pentru cei trei producători-exportatori incluși în eșantion, iar nu numai pentru Jinan Meide. O divulgare numai către Jinan Meide ar însemna, așadar, să se divulge în mod selectiv o informație confidențială numai unei părți interesate, în timp ce alte părți interesate vizate de aceeași informație nu beneficiază de acest acces privilegiat la o informație confidențială.” Într-un e-mail ulterior, din aceeași zi, consiliul-auditor a indicat că împărțea poziția exprimată în e-mailul menționat anterior și a subliniat că tratamentul nediscriminatoriu al părților constituia elementul esențial.
- 39 La 25 martie 2013, reclamanta a transmis observațiile sale cu privire la documentul de informare final. Reclamanta s-a referit la diferendul său cu Comisia cu ocazia schimbului de e-mailuri menționat la punctele 36-38 de mai sus și a repetat cererea de divulgare a versiunii confidențiale a răspunsului producătorului din țara analogă la chestionarul antidumping și a documentelor provenind de la vizita de verificare efectuată la sediul său, precum și cererea sa de divulgare completă a calculelor privind

valoarea normală. În plus, reclamanta a abordat un anumit număr de aspecte specifice referitoare la determinarea valorii normale, dintre care unele fuseseră deja amintite în observațiile formulate cu privire la documentul de informare provizoriu. Reclamanta s-a întemeiat, cu această ocazie, pe datele producătorului din țara analogă pe care acesta i le comunicase între timp, după cum arătase în e-mailul său din 18 martie 2013 (a se vedea punctul 35 de mai sus).

- 40 În special, reclamanta a repetat cererea sa specifică prezentată în e-mailul din 18 martie 2013 (a se vedea punctul 36 de mai sus), referitoare la divulgarea metodei de calcul al valorii normale a tipurilor de produs în cauză care nu aveau corespondent. Astfel, aceasta a apreciat că precizarea adusă de Comisie în documentul de informare final referitoare la faptul că valoarea normală a acestor produse fusese ajustată în funcție de valoarea de piață a diferențelor dintre caracteristicile fizice nu era suficientă. Reclamanta a arătat în plus că producea ea însăși 1 645 de tipuri de produs în cauză, în timp ce producătorul din țara analogă nu producea decât 287 de tipuri de produs similar, astfel încât existau 83 % de tipuri de produs în cauză fără corespondent. În plus, din cele 11 130 de tone pe care le exportase în Uniune în perioada de anchetă, numai 5 738 de tone aveau ca obiect tipuri de produse corespondente. În aceste condiții, divulgarea solicitată era absolut vitală pentru dreptul său la apărare.
- 41 Pe de altă parte, reclamanta a propus corecții privind, pe de o parte, alocarea costurilor de producție pe baza cifrei de afaceri și, pe de altă parte, calculul ajustărilor valorii normale privind costurile de transport și de ambalare. De asemenea, reclamanta a repetat și și-a precizat cererile de ajustări privind procesul de producție și productivitatea, pe care le prezentase în observațiile formulate în documentul de informare provizoriu, precum și critica sa privind ajustarea pentru TVA-ul nerambursabil, de asemenea deja formulată în cadrul observațiilor menționate anterior. Reclamanta a formulat în plus o nouă cerere de ajustare privind cantitățile vândute.
- 42 În cursul audierii din 26 martie 2013 pe care serviciile Comisiei i-au acordat-o, reclamanta a amintit cererile și obiecțiile pe care le formulase în cadrul observațiilor sale cu privire la cererea de informare finală. În urma acestei audieri, într-o scrisoare din 27 martie 2013, reclamanta a arătat că, în cursul audierii din 26 martie 2013, Comisia indicase că metodologia urmată pentru acest calcul consta în a se întemeia pe valoarea normală medie stabilită pentru tipurile de produs corespunzătoare, ajustate prin determinarea unei valori de piață [a diferențelor dintre caracteristicile fizice] pe baza prețurilor de export în Uniune stabilite de reclamantă pentru tipurile de produs în cauză fără corespondent. Reclamanta a arătat că, în această privință, în opinia sa, această metodologie se baza pe o prezumție, care nu era nici rezonabilă și nici nu putea fi verificată, potrivit căreia valoarea de piață a diferențelor dintre caracteristicile fizice s-ar reflecta în prețurile de export și a propus o metodă alternativă constând în limitarea numărului de tipuri de produs fără corespondent prin scurtarea numerelor de control al produsului care permiteau identificarea acestora.

Regulamentul atacat

- 43 La 13 mai 2013, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 430/2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de stabilire a percepției cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite la importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză și din Thailanda și de închidere a procedurii în ceea ce privește Indonezia (JO L 129, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”).
- 44 În considerentul (15) al regulamentului atacat, Consiliul arată că, în absența oricăror observații privind tratamentul de SEP, concluziile provizorii menționate în considerentele (32)-(46) ale regulamentului provizoriu se confirmă.

- 45 În considerentul (17) al regulamentului atacat, Consiliul arată că a acceptat argumentul unui producător-exportator chinez potrivit căruia, chiar dacă volumul vânzărilor nu este reprezentativ, valoarea normală ar trebui calculată pe baza vânzărilor interne ale producătorului din țara analogă. Consiliul arată că, în consecință, aceste vânzări, efectuate în cadrul unor operațiuni comerciale normale, au fost utilizate pentru stabilirea valorii normale.
- 46 În considerentul (18) al regulamentului atacat, Consiliul arată că a acceptat de asemenea argumentul aceluiși producător-exportator chinez potrivit căruia marja de dumping ar trebui stabilită utilizându-se toate vânzările la export, iar nu numai cele privind tipurile de produs în cauză corespunzătoare tipurilor de produs comparabile în mod direct vândute de producătorul din țara analogă pe piața sa internă.
- 47 În considerentul (19) al regulamentului atacat, Consiliul arată că, în absența oricăror alte observații privind valoarea normală, prețurile de export și comparația echitabilă, constatările expuse la considerentele (54), (59)-(61) și (64)-(67) din regulamentul provizoriu erau confirmate.
- 48 Rezultă din considerentul (20) al regulamentului atacat că valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar, stabilită pentru țara analogă în conformitate cu metoda expusă în considerentele (17)-(19) ale acestui regulament, a fost comparată cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză.
- 49 Potrivit tabelului care figurează în considerentul (21) al regulamentului atacat, marja definitivă de dumping, pentru reclamantă, este stabilită la 40,8 %.
- 50 Articolul 1 alineatul (1) din regulamentul atacat prevede:

„Se instituie o taxă antidumping definitivă impusă în cazul importurilor de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, cu excepția componentelor de fittinguri de compresie care utilizează filetaje metrice conforme cu standardul ISO DIN 13 și cutii de joncțiune circulare filetate din fontă maleabilă fără capac, încadrate în prezent la codul NC ex 7307 19 10 (cod TARIC 7307 19 10 10) și originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare «RPC») și din Thailanda.”

- 51 Articolul 1 alineatul (2) din regulamentul atacat prevede, în ceea ce privește reclamanta, că nivelul taxei antidumping definitive aplicabil prețului net franco frontieră a Uniunii, înainte de vămuire, este stabilit pentru produsul vizat la 40,8 %.

Procedura și concluziile părților

- 52 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 7 august 2013, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 53 Prin act depus la grefa Tribunalului la 26 septembrie 2013, Comisia a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului, pârât. Reclamanta și Consiliul nu au prezentat observații cu privire la această cerere. Prin Ordonanța din 19 noiembrie 2013, președintele Camerei a opta a Tribunalului a admis cererea de intervenție a Comisiei. Comisia a depus memoriul în intervenție, iar celelalte părți au depus observații cu privire la acest memoriu în termenele stabilite.
- 54 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea regulamentului atacat în măsura în care se i aplică;
 - obligarea Consiliului și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

55 Consiliul solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

56 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

57 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă cinci motive. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către instituțiile Uniunii a dreptului său la apărare, precum și a articolului 6 alineatul (7) și a articolului 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază, întrucât aceste instituții au refuzat să îi divulge informațiile pertinente pentru determinarea valorii normale. Al doilea motiv este întemeiat, cu titlu principal, pe o încălcare a articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază și a articolului 2.4 din acordul antidumping, întrucât instituțiile au respins cererile de ajustare a valorii normale prezentate de reclamante, și, cu titlu subsidiar, pe nemotivare. Al treilea motiv este întemeiat pe o încălcare a articolului 2 alineatul (7) litera (a), a articolului 2 alineatul (10) *ab initio* și litera (a) și a articolului 2 alineatul (11) coroborat cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) și alineatele (8) și (9) și articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, precum și a principiului nediscriminării, întrucât instituțiile au urmat o metodologie eronată pentru determinarea valorii normale a produselor fără corespondent. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, întrucât Comisia nu a notificat decât la 9 iulie 2012 concluziile referitoare la SEP. Al cincilea motiv este întemeiat pe o încălcare a articolului 3 alineatele (1), (2) și (3) din regulamentul de bază, întrucât determinarea prejudiciului suferit de industria Uniunii ar fi întemeiată pe date inexacte în ceea ce privește volumul importurilor provenind din China care fac obiectul unui dumping.

58 Tribunalul consideră oportună examinarea, mai întâi, a celui de al patrulea motiv și, ulterior, a primului motiv.

Cu privire la al patrulea motiv

59 Reclamanta susține în esență că notificarea concluziilor referitoare la SEP a intervenit la aproape cinci luni după data deschiderii anchetei, ceea ce constituie o încălcare a termenului de trei luni prevăzut de articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. Această interpretare ar fi confirmată de jurisprudența Curții. Pe de altă parte, reclamanta susține că, dacă decizia privind SEP ar fi fost adoptată mai devreme, ar fi avut posibilitatea să își exercite mai bine dreptul la apărare. În plus, afirmația instituțiilor potrivit căreia întârzierea în adoptarea deciziei privind SEP ar fi cauzată de indisponibilitatea producătorilor-exportatori chinezi pentru vizitele de verificare ar fi eronată în fapt și lipsită de interes juridic. În sfârșit, reclamanta susține că, întrucât încălcarea articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază a intervenit la 16 mai 2012, ea nu era afectată de articolul 2 din regulamentul de modificare, care prevede aplicarea acestui regulament anchetelor noi și în curs de la 15 decembrie 2012, acest articol fiind în orice caz ilegal.

60 Consiliul și Comisia consideră că această argumentație trebuie să fie respinsă.

- 61 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, în versiunea sa anterioară intrării în vigoare a regulamentului de modificare vizat la punctul 2 de mai sus, care a intervenit la 15 decembrie 2012, articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază prevedea că aspectul dacă producătorul îndeplinea criteriile menționate pentru SEP trebuia să fie stabilit în termen de trei luni de la deschiderea anchetei. În urma intrării în vigoare a articolului 1 punctul 1 litera (a) din regulamentul de modificare, această dispoziție din regulamentul de bază prevede în prezent că decizia privind SEP trebuie să intervină într-un termen, în principiu, de șapte luni sau care nu depășește, în orice caz, opt luni de la inițierea procedurii. În plus, articolul 2 din regulamentul de modificare prevede că acest regulament se aplică tuturor anchetelor noi și în curs începând cu 15 decembrie 2012.
- 62 Pe de altă parte, astfel cum s-a amintit la punctul 5 de mai sus, în speță, Comisia a notificat reclamantei prin scrisoarea din 9 iulie 2012 faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora a decis să nu îi acorde SEP. Astfel cum rezultă din această scrisoare, care a fost depusă la dosar în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii, Comisia se referă, în această privință, la „faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora [aceasta] are intenția de a propune să nu se acorde [reclamantei] SEP”. Cu toate acestea, după cum părțile au confirmat în ședință, această formulare se explică prin faptul că, potrivit jurisprudenței, Comisia are, în cursul anchetei, posibilitatea de a reveni asupra deciziei sale referitoare la SEP (Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, C-141/08 P, Rep., EU:C:2009:598, punctele 110-113). Astfel, în pofida acestei formulări, prin această scrisoare din 9 iulie 2012, Comisia, în aplicarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, a stabilit dacă reclamanta îndeplinea criteriile pentru a obține SEP.
- 63 În primul rând, se impune, așadar, să se examineze care este versiunea articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază care este aplicabilă acestei decizii, pentru a determina dacă decizia Comisiei din 9 iulie 2012 a fost adoptată ulterior expirării termenului prevăzut de această dispoziție. În această privință, instituțiile susțin în esență că modificarea termenului prevăzut de articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, introdusă prin regulamentul de modificare, ar fi aplicabilă deciziei privind SEP din 9 iulie 2012, pentru motivul că ancheta în cauză în speță era în curs la data de 15 decembrie 2012 și că articolul 2 din regulamentul de modificare prevede aplicarea modificării menționate anterior la astfel de anchete. Această interpretare trebuie să fie respinsă.
- 64 Astfel, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, o normă de drept nouă se aplică începând de la intrarea în vigoare a actului care o instituie și că, deși aceasta nu se aplică situațiilor juridice născute și care au devenit definitive sub imperiul legii vechi, ea se aplică efectelor viitoare ale acestora, precum și situațiilor juridice noi. Soluția este diferită, sub rezerva respectării principiului neretroactivității actelor juridice, numai dacă noua normă este însoțită de dispoziții speciale care stabilesc în mod specific condițiile de aplicare în timp a acesteia. În special, se consideră că normele de procedură se aplică la data intrării lor în vigoare, spre deosebire de normele de drept substanțial, care sunt interpretate de regulă în sensul că nu vizează situații apărute anterior intrării lor în vigoare decât în măsura în care rezultă în mod clar din formularea, din finalitatea sau din economia acestora că trebuie să le fie atribuit un asemenea efect (a se vedea Hotărârea din 26 martie 2015, Comisia/Moravia Gas Storage, C-596/13 P, Rep., EU:C:2015:203, punctele 32 și 33 și jurisprudența citată).
- 65 De asemenea, Curtea a statuat că dispoziția care constituie temeiul juridic al unui act și care abilitază o instituție a Uniunii să adopte actul în cauză trebuie să fie în vigoare la data adoptării acestuia (a se vedea Hotărârea Comisia/Moravia Gas Storage, punctul 64 de mai sus, EU:C:2015:203, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 66 În speță, articolul 2 din regulamentul de modificare prevede că acest regulament este aplicabil procedurilor în curs începând cu 15 decembrie 2012, și anume de la data intrării sale în vigoare. În plus, rezultă din jurisprudența amintită la punctul 64 de mai sus că modificarea termenului de

pronunțare asupra SEP introdusă de articolul 1 punctul 1 litera (a) din regulamentul de modificare ar fi fost aplicabilă chiar în absența dispozițiilor acestui articol 2, în măsura în care este vorba despre modificarea unei norme de procedură. Astfel, deși era necesar să se precizeze în acest articol că regulamentul de modificare se aplica oricărei anchete viitoare sau în curs începând de la data intrării sale în vigoare, aceasta se datora faptului că, în afară de modificarea termenului menționat anterior, regulamentul de modificare cuprindea de asemenea dispoziții de modificare a normelor de drept substanțial referitoare la decizia privind SEP [articolul 1 punctul 1 litera (b) și articolul 1 punctul 2]. Or, conform jurisprudenței amintite la punctul 64 de mai sus, astfel de norme de drept substanțial nu ar putea, în principiu, să se aplice unor situații existente anterior intrării lor în vigoare fără ca o asemenea aplicare să fie prevăzută în mod expres sau, cel puțin, să reiasă din scopul sau din structura normelor menționate.

- 67 Astfel, modificarea menționată anterior a termenului pentru a decide asupra SEP era în principiu aplicabilă, în cadrul unei anchete antidumping în curs, oricărei decizii a Comisiei cu privire la aspectul dacă o întreprindere îndeplinea criteriile pentru a obține SEP, în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, și care a fost adoptată la 15 decembrie 2012 sau la o dată ulterioară.
- 68 În schimb, contrar celor susținute de instituții, articolul 2 din regulamentul de modificare nu ar fi putut avea ca efect ca articolul 1 punctul 1 litera (a) din regulamentul de modificare să fie aplicabil unei decizii privind SEP adoptate înainte de intrarea în vigoare a acestui regulament. Astfel, acest lucru ar conferi dispoziției respective un efect retroactiv care nu rezultă din modul de redactare a acestui articol 2 din regulamentul de modificare. Pe de altă parte, rezultă din jurisprudența amintită la punctul 64 de mai sus că, deși normele noi, în special normele de procedură, pot viza situații juridice născute și care au devenit definitive sub imperiul legii vechi, aplicarea acestor norme noi trebuie totuși să respecte principiul neretroactivității. Respectarea acestui principiu al neretroactivității are în special drept consecință, astfel cum rezultă din jurisprudența amintită la punctul 65 de mai sus, faptul că legalitatea unui act al Uniunii trebuie, în principiu, să fie apreciată în lumina dispoziției care constituie temeiul juridic al acestui act care era în vigoare la data adoptării acestuia.
- 69 Or, în speță, la data adoptării deciziei Comisiei de a nu acorda SEP reclamantei, respectiv la 9 iulie 2012, articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, care constituie temeiul juridic al acestei decizii, prevedea că Comisia dispunea de trei luni începând de la deschiderea anchetei pentru a lua o asemenea decizie. Așadar, legalitatea deciziei vizate anterior trebuie să fie apreciată, contrar celor susținute de instituții, în lumina acestui din urmă termen, iar nu în raport cu termenul aplicabil începând de la intrarea în vigoare a regulamentul de modificare, intervenită la 15 decembrie 2012.
- 70 În al doilea rând, contrar celor ce instituțiile lasă să se înțeleagă, termenul stabilit prin articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază nu are un caracter pur și simplu indicativ deoarece, în conformitate cu punctele 110-113 din Hotărârea Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, punctul 62 de mai sus (EU:C:2009:598), Comisia poate, în orice moment al procedurii de anchetă, să își modifice decizia inițială. Astfel, în cuprinsul acestor puncte, Curtea nu s-a pronunțat cu privire la posibilitatea Comisiei de a nu respecta termenul menționat anterior, posibilitate care, mai mult, nu era în discuție în litigiul cu privire la care Curtea a statuat în această hotărâre. Astfel, în cuprinsul acestor puncte, Curtea s-a limitat să arate că articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază nu poate primi o interpretare care să oblige Comisia să propună Consiliului măsuri definitive care perpetuează, în detrimentul întreprinderii respective, o eroare săvârșită în aprecierea inițială a criteriilor materiale enunțate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf din regulamentul de bază. Curtea a concluzionat că, în consecință, în cazul în care Comisia și-ar da seama că aprecierea sa inițială era afectată de o asemenea eroare, i-ar reveni sarcina de a lua măsurile adecvate, cu respectarea garanțiilor procedurale (Hotărârea Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, punctul 62 de mai sus, EU:C:2009:598, punctele 111 și 112). În consecință, simpla împrejurare că Comisia avea, în conformitate cu această

jurisprudență, posibilitatea sau chiar obligația de a reveni asupra unei decizii inițiale privind SEP afectate de o eroare de apreciere nu afectează obligația sa de a respecta termenul stabilit prin regulamentul de bază pentru adoptarea unei asemenea decizii inițiale.

- 71 Pe de altă parte, cuprinsul articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază nu conține nicio indicație care să permită să se confere termenului pe care îl prevede un caracter pur indicativ. Astfel, anumite versiuni lingvistice ale acestei dispoziții, precum versiunile sale engleză și franceză, care utilizează verbele „shall” și, respectiv, „doit”, se referă în mod expres la o obligație a Comisiei de a statua cu respectarea acestui termen. Pe de altă parte, astfel cum susține reclamanta, punctele 36-39 din Hotărârea din 2 februarie 2012, *Brosmann Footwear (HK)* și alții/Consiliul (C-249/10 P, Rep., EU:C:2012:53), și punctele 29-32 din Hotărârea din 15 noiembrie 2012, *Zhejiang Aokang Shoes/Consiliul* (C-247/10 P, EU:C:2012:710), au confirmat în mod explicit caracterul imperativ al termenului menționat.
- 72 În consecință, respectarea termenului de trei luni pentru a statua asupra SEP, prevăzut de articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, nu constituia pentru Comisie o posibilitate, ci o obligație.
- 73 În al treilea rând, împrejurările referitoare la organizarea vizitelor de verificare, care sunt invocate de Consiliu și de Comisie pentru a justifica întârzierea în adoptarea deciziei privind SEP în legătură cu reclamanta, nu autorizau Comisia să deroge de la o asemenea obligație.
- 74 Pe de o parte, posibilitatea de a deroga de la obligația de a decide cu privire la SEP în termenul de trei luni nu era prevăzută de articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, în versiunea sa în vigoare la data adoptării deciziei din 9 iulie 2012.
- 75 Pe de altă parte, este necesar să se arate că, în speță, astfel cum rezultă din considerentul (40) al regulamentului provizoriu (a se vedea punctul 12 de mai sus), confirmat de considerentul (15) al regulamentului atacat, instituțiile justifică întârzierea în adoptarea deciziei privind SEP în legătură cu reclamanta prin faptul că Comisia nu putuse să efectueze mai devreme vizitele de verificare în incintele exportatorilor chinezi din cauza indisponibilității acestora. În memoriul în apărare, Consiliul clarifică această justificare, arătând că producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion indicaseră că erau disponibili numai în una dintre cele trei perioade posibile pe care Comisia le propusese, și anume perioada cuprinsă între 9 și 11 mai 2012. Or, potrivit Consiliului, era imposibil în practică pentru Comisie să realizeze simultan în această unică perioadă vizitele de verificare la cei trei producători-exportatori în cauză. Acesta este motivul pentru care vizitele respective au trebuit să fie reprogramate, astfel încât a devenit imposibil pentru Comisie să adopte o decizie privind SEP în termenele stabilite.
- 76 Cu toate acestea, instituțiile nu merg până la a susține că, din cauza acestor împrejurări, Comisia se afla în imposibilitatea absolută de a adopta o decizie privind SEP în termenele stabilite și nici că adoptarea tardivă a acestei decizii constituia un caz de forță majoră, și anume, potrivit unei jurisprudențe constante, că nerespectarea termenului în cauză era cauzată de împrejurări străine instituțiilor, anormale și imprevizibile, ale căror consecințe nu s-ar fi putut evita, în pofida diligenței manifestate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 martie 1988, *McNicholl și alții*, 296/86, Rec., EU:C:1988:125, punctul 11, și Hotărârea din 4 martie 2010, *Comisia/Italia*, C-297/08, Rep., EU:C:2010:115, punctul 85). În orice caz, presupunând că instituțiile, invocând circumstanțele vizate la punctul 75 de mai sus, au intenționat să invoce noțiunea de forță majoră, este necesar să se arate că, în speță, criteriile stabilite de jurisprudența citată anterior pentru ca această noțiune să fie aplicabilă nu sunt, în mod evident, îndeplinite. În această privință, din înscrisurile din dosar rezultă că, printr-un e-mail din 4 aprilie 2012, Comisia a propus producătorilor-exportatori incluși în eșantion trei perioade pentru vizitele de verificare în incintele lor, care erau cuprinse între 2 și 4 mai 2012, între 7 și 9 mai 2012 și, respectiv, între 9 și 11 mai 2012. Pe de altă parte, trebuie arătat că aceste trei perioade erau toate relativ apropiate de data la care expira termenul pentru adoptarea unei decizii privind SEP, și

anume cel târziu la 17 mai 2012. Astfel, instituțiile nu dovedesc și nici măcar nu susțin că Comisia ar fi depus toată diligența posibilă pentru a propune perioade de vizite de verificare care să îi lase marje de manevră suficiente pentru a adopta o decizie privind SEP înainte de expirarea termenului menționat anterior. Pe de altă parte, faptul că cei trei producători-exportatori incluși în eșantion erau disponibili numai într-o singură perioadă din cele trei propuse de Comisie nu constituie în mod vădit, în speță, o circumstanță anormală și imprevizibilă.

- 77 Or, trebuie să se constate că, astfel cum s-a arătat la punctul 62 de mai sus, decizia privind SEP în privința reclamantei a fost luată la 9 iulie 2012 și, în consecință, a fost adoptată după expirarea termenului care rezultă din articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, care, astfel cum s-a arătat la punctul 76 de mai sus, avea loc cel târziu la 17 mai 2012.
- 78 În consecință, rezultă din tot ceea ce precedă că Comisia a încălcat obligația care îi revine, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, de a adopta o decizie privind SEP referitoare la reclamantă în termen de trei luni de la deschiderea procedurii de anchetă.
- 79 În aceste condiții, nici modul de redactare a articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, nici lucrările pregătitoare care au condus la introducerea sa în regulamentul de bază nu au oferit nicio indicație cu privire la consecințele nerespectării termenului de trei luni prevăzut de această dispoziție (Concluziile avocatului general Bot prezentate în cauzele conexe C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, Rep., EU:C:2015:620, punctul 82).
- 80 În această privință, după cum s-a indicat la punctul 59 de mai sus, reclamanta arată că, dacă decizia privind SEP ar fi fost adoptată mai devreme, aceasta ar fi avut posibilitatea să își exercite mai bine dreptul la apărare. Reclamanta justifică această afirmație susținând, în mod general, pe de o parte, că obiectivul termenului de trei luni vizat anterior este de a permite producătorilor-exportatori care funcționează în țări care nu au economie de piață să beneficieze de un statut juridic clar o perioadă suficient de lungă a procedurii de anchetă și, pe de altă parte, că determinarea tardivă a SEP este de natură să afecteze alte elemente ale acestei proceduri.
- 81 Potrivit unei jurisprudențe constante, în special în materie de dumping, existența unei neregularități cu privire la dreptul la apărare nu poate conduce la anularea regulamentului în litigiu decât în măsura în care posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit nu poate fi exclusă în întregime, afectând astfel în mod concret dreptul la apărare al solicitantului (Hotărârea Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, punctul 62 de mai sus, EU:C:2009:598, punctele 81 și 94, și Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NRTP, C-191/09 P și C-200/09 P, Rep., EU:C:2012:78, punctele 78 și 79).
- 82 Astfel, orice depășire a termenului de trei luni de care Comisia dispune pentru a decide cu privire la SEP nu poate avea ca rezultat în mod automat anularea regulamentului atacat, în special în cazul în care dreptul la apărare al solicitantului nu a fost afectat în mod concret (a se vedea în acest sens Concluziile avocatului general Bot prezentate în cauzele conexe C & J Clark International și Puma, punctul 79 de mai sus, EU:C:2015:620, punctul 87, și Hotărârea din 10 octombrie 2012, Ningbo Yonghong Fasteners/Consiliul, T-150/09, EU:T:2012:529, punctele 51-54 și jurisprudența citată).
- 83 În speță, în afara considerațiilor generale privind obiectivele și structura termenului de trei luni menționate anterior, reclamanta nu prezintă niciun argument concret de natură a justifica afirmația potrivit căreia încălcarea acestui termen a afectat dreptul său la apărare și în special în ce mod, în lipsa unei asemenea încălcări, ar fi putut să își exercite mai bine drepturile. În ședință, ca răspuns la o întrebare prin care Tribunalul îi solicita să precizeze ce elemente ale procedurii ar fi putut fi influențate de caracterul tardiv al deciziei privind SEP, reclamanta a indicat că ar fi putut să obțină mai devreme datele producătorului din țara analogă și, astfel, să aibă mai mult timp pentru a-și pregăti apărarea și, eventual, să convingă Comisia, într-un stadiu mai precoce, să îi divulge calculele valorii normale. Pe

de altă parte, reclamanta a afirmat de asemenea în esență că, în măsura în care părțile interesate iau cunoștință de marja de dumping doar tardiv în cadrul procedurii de anchetă, este posibil ca, în acest stadiu, părțile interesate să nu mai fie în măsură să convingă autoritățile să își schimbe poziția.

- 84 Totuși, această argumentație nu poate fi de natură să stabilească nici că celelalte elemente ale procedurii de anchetă au fost afectate de caracterul tardiv al deciziei privind SEP, în special celelalte termene care trebuiau respectate în cursul acestei proceduri, nici că dreptul la apărare al reclamantei ar fi fost încălcat.
- 85 Astfel, mai întâi, reiese din înscrisurile din dosar că, astfel cum s-a amintit la punctul 5 de mai sus, reclamanta a putut prezenta observații în legătură cu decizia privind SEP, notificate Comisiei la 23 iulie 2012, și că Comisia a adoptat regulamentul provizoriu doar la 14 noiembrie 2012, și anume cu aproape patru luni mai târziu (a se vedea punctul 6 de mai sus). În plus, Comisia nu a transmis propunerea sa de regulament definitiv decât la 15 aprilie 2013. În consecință, Comisia dispunea de tot timpul necesar pentru a lua cunoștință de observațiile reclamantei, a le aprecia relevanța și, dacă era cazul, a reexamina decizia sa privind SEP, înainte de a determina marja de dumping provizorie a acestei întreprinderi și de a propune măsuri definitive.
- 86 În continuare, rezultă din înscrisurile din dosar că, la data deciziei privind SEP, și anume la 9 iulie 2012, determinarea valorii normale nu era încheiată. Astfel, din documentele provenind de la producătorul din țara analogă rezultă că acesta a răspuns la cereri de clarificări ale serviciilor Comisiei cu privire la informațiile pe care le transmisese respectivelor servicii la 29 august 2012. De asemenea, rezultă din aceleași documente, precum și din scrisoarea producătorului din țara analogă adresată Comisiei la 18 martie 2013 (a se vedea punctul 35 de mai sus) că vizita de verificare a acestei instituții în incintele acestui producător s-a derulat între 19 și 21 septembrie 2012. În consecință, reclamanta nu ar fi putut, în orice caz, să aibă acces la ansamblul datelor furnizate Comisiei de producătorul din țara analogă înainte de această dată. În orice caz, rezultă din observațiile reclamantei privind documentul de informare provizoriu că aceasta a aflat identitatea producătorului din țara analogă doar din acest document care i-a fost notificat la 15 noiembrie 2012 (a se vedea punctul 26 de mai sus). În consecință, caracterul tardiv al deciziei privind SEP nu a putut avea niciun efect asupra capacității reclamantei de a-și pregăti apărarea într-un termen suficient, pe baza informațiilor pe care aceasta ar fi putut să le obțină de la producătorul din țara analogă.
- 87 În sfârșit, nu rezultă din înscrisurile din dosar că, în perioada cuprinsă între data expirării termenului de trei luni menționat anterior, și anume cel târziu la 17 mai 2012, și data adoptării regulamentul provizoriu, ar fi intervenit etape ale procedurii de anchetă care ar fi fost afectate de nerespectarea termenului menționat.
- 88 În consecință, este necesar să se considere că reclamanta nu a stabilit că, în cazul în care decizia privind SEP ar fi fost adoptată în termenele prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, în versiunea anterioară intrării în vigoare a regulamentul de modificare, procedura ar fi putut avea un rezultat diferit și că, prin urmare, dreptul său la apărare a fost afectat în mod concret de nerespectarea acestor termene.
- 89 Rezultă din cele ce precedă că al patrulea motiv trebuie respins.

Cu privire la primul motiv

- 90 Primul motiv se întemeiază pe trei critici. Prin intermediul primei critici, reclamanta reproșează instituțiilor Uniunii faptul că i-au refuzat, cu încălcarea articolului 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază, accesul la calculele valorii normale după ce a primit autorizația producătorului din țara analogă pentru a lua la cunoștință datele care au stat la baza acestor calcule. Prin intermediul celei de a doua critici, reclamanta reproșează instituțiilor faptul că nu i-au dat posibilitatea de a

consulta comunicațiile prin e-mail dintre producătorul din țara analogă și Comisie, cu încălcarea articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază. În sfârșit, prin intermediul celei de a treia critici, reclamanta reproșează instituțiilor faptul că, cu încălcarea articolului 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază, nu i-a dezvăluit în timp util și în scris metodologia urmată pentru a determina valoarea de piață utilizată pentru stabilirea valorii normale a produselor care nu au corespondent. Pe de altă parte, reclamanta apreciază că fiecare dintre aceste pretense încălcări ale dispozițiilor regulamentulului de bază a condus la o încălcare a dreptului său la apărare.

Considerații introductive

- 91 Cu titlu introductiv, trebuie amintite principiile și garanțiile procedurale pe care instituțiile au obligația să le respecte atunci când părțile interesate dintr-o anchetă antidumping doresc să își exercite dreptul la apărare prin consultarea informațiilor privind fapte sau considerații de natură să formeze baza măsurilor antidumping.
- 92 Mai întâi, potrivit unei jurisprudențe constante, cerințele care decurg din respectarea dreptului la apărare se impun nu numai în cadrul procedurilor susceptibile să conducă la aplicarea unor sancțiuni, ci și în cazul procedurilor de anchetă care precedă adoptarea regulamentelor antidumping, care pot afecta întreprinderile în cauză în mod direct și individual și le pot produce consecințe nefavorabile. În special, în cadrul comunicării informațiilor întreprinderilor interesate în cursul procedurii de anchetă, respectarea dreptului lor la apărare implică faptul că acestor întreprinderi trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și pertinentei faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (a se vedea Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, Rep., EU:T:2009:62, punctul 64 și jurisprudența citată, și Hotărârea Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, punctul 81 de mai sus, EU:C:2012:78, punctul 76 și jurisprudența citată).
- 93 Cu toate acestea, rezultă din jurisprudența Tribunalului că părților interesate dintr-o procedură antidumping le revine sarcina de a permite instituțiilor să aprecieze problemele pe care le poate crea absența unui element din informațiile care au fost puse la dispoziția lor. *A fortiori*, o asemenea parte interesată nu se poate plânga în mod întemeiat în fața instanței Uniunii de faptul că o informație nu a fost pusă la dispoziția sa, dacă, în cursul procedurii de anchetă care a condus la adoptarea regulamentului antidumping în litigiu, aceasta nu a adresat instituțiilor nicio cerere privind această informație specifică (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 decembrie 2008, HEG și Graphite India/Consiliul, T-462/04, Rep., EU:T:2008:586, punctul 47 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 10 octombrie 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener și Shanghai Prime Machinery/Consiliul, T-170/09, EU:T:2012:531, punctele 134 și 135).
- 94 Pe de altă parte, principiile care guvernează dreptul la informare trebuie să fie conciliate cu imperativele de confidențialitate, în special obligația instituțiilor de a respecta secretul comercial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, Rec., EU:C:1985:119, punctul 24, Hotărârea din 18 decembrie 1997, Ajinomoto și NutraSweet/Consiliul, T-159/94 și T-160/94, Rec., EU:T:1997:209, punctul 75, și Hotărârea din 11 iulie 2013, Hangzhou Duralamp Electronics/Consiliul, T-459/07, EU:T:2013:369, punctul 115). În această privință, obligația instituțiilor de a asigura tratamentul confidențial al unei informații a cărei divulgare ar avea un efect defavorabil semnificativ pentru întreprinderea care l-a furnizat nu poate lipsi celelalte părți interesate, în special exportatorii, de garanțiile procedurale prevăzute de regulamentul de bază și nici să golească de conținut drepturile care le sunt recunoscute în temeiul aceluiași dispoziții (a se vedea în acest sens Hotărârea Timex/Consiliul și Comisia, citată anterior, EU:C:1985:119, punctul 29, și Hotărârea din 8 noiembrie 2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products/Consiliul, T-274/07, EU:T:2011:639, punctul 59).

- 95 În continuare, în cadrul anchetelor antidumping, revine instituțiilor sarcina de a asigura respectarea principiului bunei administrări consacrat la articolul 41 alineatele (1) și (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în temeiul căruia orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii. Dreptul la bună administrare include printre altele, în temeiul articolului 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale, dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 20 mai 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Consiliul, T-310/12, EU:T:2015:295, punctul 224).
- 96 În sfârșit, trebuie amintit că aceste principii sunt puse în aplicare în regulamentul de bază printr-un sistem complet de garanții procedurale care vizează, pe de o parte, să permită părților interesate să își apere în mod util interesele și, pe de altă parte, să protejeze, atunci când este necesar, confidențialitatea informațiilor utilizate în cursul anchetei antidumping, precum și prin norme care permit concilierea acestor două cerințe.
- 97 În primul rând, articolul 6 alineatul (7) și articolul 20 din regulamentul de bază, care corespund în esență dispozițiilor articolului 6.4 și, respectiv, ale articolului 6.9 din acordul antidumping, au ca obiect definirea garanțiilor procedurale care asigură dreptul la informare al părților interesate.
- 98 Pe de o parte, articolul 6 alineatul (7) din regulamentul de bază prevede că părțile interesate pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în anchetă, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau de cele ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale și să fie utilizate în anchetă.
- 99 Pe de altă parte, articolul 20 din regulamentul de bază prevede două etape în cursul procedurii de anchetă în care părțile interesate pot primi o informație specifică cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe care se pot întemeia măsurile antidumping. Astfel, pe de o parte, potrivit alineatului (1) al acestui articol, aceste părți au dreptul de a fi informate cu privire la detaliile care stau la baza faptelor și a considerațiilor esențiale care alcătuiesc temeiul măsurilor provizorii după instituirea acestor măsuri. Pe de altă parte, potrivit alineatelor (2) și (4) ale acestui articol, în versiunea aplicabilă situației de fapt, aceste părți au dreptul de a fi informate cu privire la situația de fapt și considerațiile esențiale de natură să se afle la baza deciziei finale înainte de adoptarea acestei decizii sau a transmiterii unei propuneri a Comisiei în această privință.
- 100 Pe de altă parte, articolul 20 din regulamentul de bază supune dezvăluirea acestei informații specifice unui anumit număr de garanții procedurale. Astfel, mai întâi, atât informarea provizorie, cât și informarea finală trebuie să fie comunicate părților interesate în scris și „cât mai repede posibil”. Apoi, potrivit alineatului (4) al acestui articol, în versiunea aplicabilă în litigiu, termenul pentru prezentarea informării finale nu poate fi mai mic de o lună înainte de decizia finală sau de transmiterea de către Comisie a unei propuneri în această privință. În sfârșit, potrivit alineatului (5), termenul acordat părților interesate pentru a prezenta observații cu privire la această informare finală nu poate fi mai mic de 10 zile.
- 101 Trebuie adăugat că articolul 20 alineatul (2) din regulamentul de bază impune instituțiilor Uniunii să acorde, în cadrul informării finale, o atenție specială faptelor și considerațiilor diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii. Pe de altă parte, în temeiul alineatului (4), Comisia poate fi obligată să completeze informarea părților ulterior stadiului comunicării informării finale, fie în cazul imposibilității de a comunica anumite fapte sau considerații la acel moment, fie în cazul unei decizii ulterioare întemeiate pe fapte sau considerații diferite.

- 102 Cu toate acestea, rezultă din articolul 20 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază că furnizarea acestei informări specifice părților interesate este condiționată de prezentarea de către acestea a unei cereri scrise formulate, în ceea ce privește informarea provizorie, imediat după instituirea măsurilor provizorii și, în ceea ce privește informarea finală, în cel mult o lună de la publicarea impunerii respectivelor măsuri provizorii.
- 103 În al doilea rând, articolul 19 din regulamentul de bază, care corespunde articolului 6.5 din acordul antidumping, definește cadrul în care autoritățile competente trebuie să respecte confidențialitatea informațiilor pe care le colectează în contextul anchetelor antidumping.
- 104 În această privință, trebuie arătat că articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază enunță principiul potrivit căruia orice informație de natură confidențială este tratată ca atare de către autorități, în cazul în care se oferă motive întemeiate. Acest articol distinge, în plus, două categorii de informații confidențiale. Pe de o parte, articolul menționează informațiile care au un asemenea caracter prin natura lor și citează cu titlu de exemplu informațiile a căror divulgare ar avantaja în mod semnificativ un concurent sau ar avea un efect defavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o. Pe de altă parte, articolul menționează informațiile furnizate cu titlu confidențial de părțile la o anchetă antidumping. De altfel, potrivit alineatului (5) prima teză al acestui articol, Consiliul, Comisia și statele membre, precum și agenții lor se abțin de la a divulga orice informație primită în aplicarea regulamentului de bază pentru care persoana care a furnizat-o a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate fără primirea autorizației exprese din partea acesteia. În plus, a doua teză a acestui alineat adaugă o obligație suplimentară de nedivulgare care se aplică informațiilor schimbate între Comisie și statele membre, consultărilor prevăzute de regulamentul de bază, precum și documentelor interne ale instituțiilor și ale statelor membre, de la care nu se poate face excepție decât în cazul în care divulgarea este prevăzută în mod expres de regulamentul menționat.
- 105 În al treilea rând, regulamentul de bază prevede un anumit număr de dispoziții care permit concilierea cerințelor privind dreptul la apărare al părților interesate cu cele privind necesitatea de a proteja informațiile confidențiale. Pe de o parte, accesul la informațiile disponibile pentru părțile interesate în temeiul articolului 6 alineatul (7) și al articolului 20 din regulamentul de bază este limitat de confidențialitatea acestor informații. Astfel, din modul de redactare a articolului 6 alineatul (7) din regulamentul menționat, amintit la punctul 98 de mai sus, rezultă că caracterul confidențial al unei informații furnizate de o parte implicată în anchetă se opune posibilității părților interesate de a lua cunoștință de aceasta. Pe de altă parte, articolul 20 alineatul (4) din acest regulament prevede că informarea finală trebuie făcută „[t]inând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor”. Pe de altă parte, articolul 19 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază prevede un anumit număr de amendamente ale respectării confidențialității informațiilor pentru a proteja dreptul la apărare al părților interesate, vizând în special să garanteze, în măsura posibilului, existența unor rezumate neconfidențiale ale informațiilor confidențiale, care trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate, precum și posibilitatea instituțiilor de a divulga informații generale, în special motivele pe baza cărora sunt luate deciziile în cadrul regulamentului de bază.
- 106 În lumina acestor principii și a acestor dispoziții trebuie să se verifice, în cadrul examinării criticilor menționate anterior, dacă dreptul la apărare al reclamantei a fost afectat în mod concret.
- 107 Se impune examinarea celei de a doua, a celei de a treia și, ulterior, a primei critici.

Cu privire la a doua critică

- 108 În susținerea celei de a doua critici, reclamanta arată în esență că comunicațiile prin e-mail dintre producătorul din țara analogă și Comisie în legătură cu pregătirea răspunsului la chestionar constituie informații pertinente pentru a permite părților interesate să își susțină punctul de vedere și că acestea nu au un caracter confidențial. În consecință, absența acestor comunicații, precum și, potențial, a altor documente pertinente din dosarul neconfidențial al procedurii pus la dispoziția părților interesate ar constitui o încălcare a dreptului la apărare. La rândul său, Consiliul apreciază că această critică trebuie respinsă.
- 109 În această privință, rezultă din însuși modul de redactare a articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază amintit la punctul 98 de mai sus că părțile interesate dintr-o procedură de anchetă antidumping, precum reclamanta, pot reclama lipsa unui document din dosarul neconfidențial al anchetei numai dacă sunt îndeplinite patru condiții cumulative. În primul rând, un asemenea document trebuie să conțină informații furnizate Comisiei de o parte implicată în anchetă care să fi fost utilizate în cursul acestei anchete. În al doilea rând, acest document nu trebuie să constituie un document intern întocmit de autoritățile Uniunii și nici să prezinte un caracter confidențial. În al treilea rând, informațiile cuprinse în acest document trebuie să fie pertinente pentru apărarea intereselor părții interesate în cauză. În sfârșit, în al patrulea rând, aceasta trebuie să fi prezentat o cerere scrisă pentru a lua cunoștință de documentul menționat.
- 110 Or, mai multe dintre aceste condiții cumulative nu sunt, în mod clar, îndeplinite în speță.
- 111 Mai întâi, astfel cum rezultă din anexa A.16, care conține comunicațiile prin e-mail în litigiu, acestea au ca obiect numai dificultățile pe care producătorul din țara analogă le întâmpină pentru a furniza datele solicitate de Comisie în vederea determinării valorii normale și precizările Comisiei care vizează să răspundă acestor dificultăți. Ele nu conțin, așadar, în sine, informații care ar fi fost furnizate de acest producător Comisiei și care ar fi fost utilizate în cursul anchetei.
- 112 În continuare, pentru a stabili că aceste comunicații erau pertinente pentru apărarea intereselor sale, reclamanta se limitează să susțină că ele privesc datele și informațiile utilizate pentru determinarea valorii normale. Or, s-a arătat la punctul 111 de mai sus că aceste comunicații nu conțin asemenea informații sau date. În plus, reclamanta nu identifică, în aceste comunicații, niciun element particular de natură să fie util pentru apărarea sa.
- 113 În sfârșit și în orice caz, reclamanta nu susține și nici nu stabilește că a prezentat Comisiei, în cursul procedurii de anchetă, o cerere scrisă pentru a lua cunoștință de aceste comunicări.
- 114 În consecință, rezultă din tot ceea ce precedă că, prin faptul că nu a permis reclamantei să consulte aceste comunicări, Comisia nu a săvârșit nicio încălcare a articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază și nicio încălcare a dreptului la apărare al reclamantei.

Cu privire la a treia critică

- 115 În susținerea celei de a treia critici, reclamanta afirmă că o informare în timp util cu privire la metodologia care a servit la determinarea valorii de piață a ajustărilor la calculul valorii normale a produselor care nu au corespondent avea o importanță capitală. Astfel, această metodologie era diferită de cea urmată pentru adoptarea regulamentului provizoriu, prezenta un caracter nou și viza majoritatea tipurilor de produs fabricare de reclamantă. Pe de altă parte, termenele și forma scrisă cerute pentru divulgarea acestei informații de articolul 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază nu ar fi fost respectate. În sfârșit, comunicarea tardivă a acestei informații ar fi lipsit reclamanta de posibilitatea de a prezenta observații mai aprofundate care ar fi determinat probabil instituțiile Uniunii să își modifice concluziile.

- 116 Consiliul susține în esență că aceste argumente trebuie respinse.
- 117 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, în cadrul prezentei critici, reclamanta nu contestă, precum în cea dintâi critică, faptul că informații privind calculul valorii normale nu i-au fost divulgate, ci faptul că unele dintre aceste informații nu i-au fost divulgate în termenele și în formele prevăzute de articolul 20 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 118 În speță, trebuie amintit că, astfel cum se indică la punctul 32 de mai sus, în documentul de informare final, Comisia a indicat că a acceptat obiecția reclamantei potrivit căreia marja de dumping trebuia să fie stabilită pe baza ansamblului exporturilor, iar nu numai pentru tipurile de produs în cauză corespunzătoare tipurilor de produs similar vândute de producătorul din țara analogă pe piața internă. Comisia a precizat în această privință că, pentru tipurile de produs în cauză fără corespondent, valoarea normală fusese ajustată pe baza valorii de piață a diferențelor dintre caracteristicile fizice, conform articolului 2 alineatul (10) litera (a) din regulamentul de bază.
- 119 În schimb, după cum a arătat reclamanta, Comisia nu a explicat în acest document în ce mod determinase valoarea de piață a diferențelor dintre caracteristicile fizice. Astfel, articolul 2 alineatul (10) litera (a) din regulamentul de bază prevede numai că cuantumul ajustării operate pentru diferențele dintre caracteristicile fizice corespunde unei estimări rezonabile a valorii diferenței pe piață, fără a preciza metoda de urmat pentru a ajunge la o asemenea estimare rezonabilă. Astfel, după cum a subliniat reclamanta în esență în ședință, indicând, în documentul de informare final, că ajustase valoarea normală conform articolului 2 alineatul (10) litera (a) din regulamentul de bază, Comisia nu a oferit nicio precizare cu privire la metoda pe care o urmărea în această privință, în afara faptului că a realizat această ajustare pe baza unei „estimări rezonabile”.
- 120 Trebuie să se constate că, deși, contrar celor sugerate de reclamantă, aceste informații nu împiedicau reclamanta să prezinte observații utile pentru apărarea sa, ele limitau totuși întinderea și precizia acestor observații. Astfel, aceste informații nu permiteau reclamantei să afle ce piață și ce prețuri de referință utilizase Comisia pentru a determina valoarea de piață a diferențelor dintre caracteristicile fizice ale tipurilor de produse fără corespondent și ale tipurilor de produse pentru care existau tipuri de produse similare direct comparabile vândute pe piața internă de producătorul din țara analogă. Or, nu se contestă că, astfel cum a arătat reclamanta în cererea sa introductivă, aceste tipuri de produse fără corespondent reprezentau 83 % din ansamblul tipurilor de produse vândute la export care fuseseră luate în considerare pentru calcularea marjei sale de dumping. Este adevărat că, în memoriul în apărare, Consiliul a susținut, fără să fie contrazis, că aceste tipuri de produse fără corespondent reprezentau „numai” 40 % din volumul total al acelorași vânzări la export. Cu toate acestea, este vorba de o parte importantă a tranzacțiilor luate în considerare pentru calcularea marjei de dumping. În consecință, alegerea pieței și a prețurilor de referință pentru determinarea valorii de piață a diferențelor dintre caracteristicile fizice ale tipurilor de produs fără corespondent și ale celorlalte putea să aibă un impact semnificativ asupra calculului valorii normale și, așadar, asupra marjei de dumping a reclamantei.
- 121 Or, astfel cum rezultă din înscrisurile din dosar, Comisia a explicat reclamantei doar în cursul audierii din 26 martie 2013 metoda pe care o utilizase pentru determinarea valorii de piață a ajustării aduse valorii normale a produselor fără corespondent pentru diferențele dintre caracteristicile fizice. Astfel cum reiese din scrisoarea reclamantei din 27 martie 2013 (a se vedea punctul 42 de mai sus), Comisia a explicat în cursul acestei audieri că valoarea de piață a acestei ajustări fusese determinată pe baza prețurilor de export în Uniune stabilite de reclamantă pentru tipurile de produs în cauză fără corespondent. După cum a arătat reclamanta, aceste explicații au intervenit la o zi după expirarea termenului de 10 zile fixat de Comisie părților interesate pentru a prezenta observații scrise cu privire la documentul de informare final.

- 122 Cu toate acestea, astfel cum rezultă din aceeași scrisoare din 27 martie 2013, termenul în care Comisia a făcut această precizare referitoare la determinarea valorii de piață a ajustării menționate anterior nu a împiedicat reclamanta să prezinte observații în legătură cu acest subiect și Comisia să le ia în considerare în propunerea sa de regulament definitiv.
- 123 Astfel, pe de o parte, reclamanta a susținut, în cursul audierii din 26 martie 2013 și în scrisoarea sa din 27 martie 2013, că metodologia aleasă de Comisie se întemeia pe o prezumție, care nu era nici rezonabilă, nici verificabilă, potrivit căreia valoarea de piață a diferențelor dintre caracteristicile fizice s-ar reflecta în prețurile de export. Potrivit reclamantei, această afirmație era susținută de faptul că această abordare conducea la o marjă de dumping cu un nivel analog celei calculate doar pe baza tipurilor de produse corespondente. În plus, reclamanta a propus o metodă alternativă care consta în limitarea numărului de tipuri de produse fără corespondent prin scurtarea numerelor de control al produselor care permiteau identificarea acestora. Astfel, aceste numere de control ar fi trebuit să fie limitate la primele patru cifre, care se refereau la forma accesoriului, și la a noua cifră, care se referea la suprafața sa. În ceea ce privea accesoriile cu suprafață neagră, reclamanta propunea luarea în considerare a valorii normale a accesoriilor cu suprafață galvanizată identice sau similare ajustate în sensul scăderii cu 15 %, în conformitate cu indicațiile producătorului din țara analogă. În ceea ce privește tipurile de produse fără corespondent care rămâneau, Comisia trebuia, în opinia reclamantei, să utilizeze mai degrabă valoarea normală medie a tuturor tipurilor de produse similare comparabile, fără să aplice vreo ajustare pentru diferențele dintre caracteristicile fizice.
- 124 Pe de altă parte, contrar celor sugerate de reclamantă, aceste observații au fost prezentate la o dată care lăsa suficient timp Comisiei pentru a le lua în considerare. Astfel, după cum arată însăși reclamanta în cererea introductivă, propunerea de regulament definitiv a Comisiei a fost transmisă Consiliului la 15 aprilie 2013, astfel încât Comisia dispunea de un termen pentru a examina observațiile reclamantei care nu limita în mod excesiv marja de apreciere a acestei instituții. În această privință, trebuie arătat că nicio dispoziție din regulamentul de bază, în special articolul 15, privind consultările efectuate de Comisie în cadrul comitetului consultativ, nu stabilește un termen determinat pentru derularea acestor consultări înainte de prezentarea unei propuneri de regulament definitiv Consiliului. Astfel, acest articol 15 prevede numai că aceste consultări trebuie să aibă loc într-un interval de timp care să permită respectarea termenelor stabilite de regulamentul de bază. În plus, rezultă în mod expres din articolul 20 alineatul (4) din regulamentul de bază că, ulterior comunicării documentului de informare final, Comisia sau Consiliul au posibilitatea de a lua o decizie întemeiată pe fapte și pe considerații diferite de cele indicate în acest document.
- 125 Pe de altă parte, nu poate fi admis argumentul reclamantei potrivit căruia, în temeiul articolului 20 alineatul (4) din regulamentul de bază, comunicarea acestei informații ar fi trebuit să intervină, pe de o parte, în formă scrisă și, pe de altă parte, într-un termen minim de o lună înainte de transmiterea propunerii de regulament definitiv. Astfel, mai întâi, în ceea ce privește un răspuns al Comisiei la o cerere de precizări a reclamantei referitoare la informațiile care figurau în documentul de informare final, Comisia nu avea nicio obligație să îl prezinte în scris. Astfel, această obligație prevăzută de articolul 20 alineatul (4) din regulamentul de bază vizează numai documentul de informare final însuși, care este comunicat ansamblului părților interesate. În orice caz, faptul că acest răspuns a fost furnizat oral, iar nu în scris, nu are nicio relevanță, în măsura în care, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 123 de mai sus, el a permis reclamantei să își prezinte observațiile în timp util. De asemenea, termenul de cel târziu o lună înainte de transmiterea unei propuneri de decizie finală se aplică, în temeiul aceleiași dispoziții, numai documentului de informare final și a fost respectat în privința acestui document, fapt care nu este contestat. În schimb, acest termen nu se poate aplica, prin definiție, unei explicații furnizate ca răspuns la o cerere de clarificări a unei părți interesate cu privire la conținutul acestui document de informare final.
- 126 De asemenea, nu poate fi admis nici argumentul reclamantei potrivit căruia ar reieși în mod clar din regulamentul atacat că observațiile sale nu au fost luate în considerare. În această privință, trebuie subliniat că, după cum admite în mod implicit reclamanta în replica sa, acest argument nu urmărește

să invoce o nemotivare a regulamentului atacat, ci mai degrabă să demonstreze că Comisia nu ar fi fost în măsură să examineze sau să țină seama de observațiile sale. Or, potrivit jurisprudenței, această pretinsă neluare în considerare a observațiilor reclamantei nu constituie o încălcare a dreptului său la apărare sau a dreptului său de a fi ascultată. Astfel, deși respectarea drepturilor menționate impune instituțiilor Uniunii să permită părților interesate să își prezinte în mod util punctul de vedere, aceasta nu poate impune respectivelor instituții să adere la punctul de vedere amintit. Caracterul util al prezentării punctului de vedere al reclamantelor impune numai ca acest punct de vedere să fi putut fi prezentat în timp util pentru ca instituțiile Uniunii să poată lua cunoștință de acesta și să poată aprecia, cu toată atenția necesară, relevanța sa în raport cu conținutul actului în curs de adoptare [a se vedea Hotărârea din 12 decembrie 2014, *Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul*, T-643/11, Rep. (Extras), EU:T:2014:1076, punctul 43 și jurisprudența citată]. În orice caz, trebuie arătat, după cum observă Consiliul, că acesta nu are obligația de a răspunde, într-un regulament care stabilește taxe antidumping definitive, la ansamblul argumentelor prezentate de părțile interesate în cursul procedurii de anchetă și că această lipsă a răspunsului nu poate stabili automat o neexaminare a respectivelor argumente. Mai mult, Tribunalul a statuat că nu se poate impune ca în motivarea unui regulament antidumping definitiv să se specifice diferitele elemente de fapt și de drept, uneori foarte numeroase și complexe, ce constituie obiectul regulamentului și nici ca instituțiile să ia poziție în ceea ce privește toate argumentele invocate de părțile interesate. Dimpotrivă, este suficient ca autorul actului să expună faptele și considerațiile juridice care au o importanță esențială în economia regulamentului contestat (Hotărârea din 13 septembrie 2010, *Whirlpool Europe/Consiliul*, T-314/06, Rep., EU:T:2010:390, punctul 114, și Hotărârea din 20 mai 2015, *Yuanping Changyuan Chemicals/Consiliul*, T-310/12, EU:T:2015:295, punctul 172).

127 În consecință, rezultă din tot ceea ce precedă că a treia critică trebuie respinsă.

Cu privire la prima critică

128 În susținerea primei sale critici, în primul rând, reclamanta arată că calculele valorii normale constituie fapte și considerații esențiale în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază. Întrucât, potrivit reclamantei, aceste calcule nu mai constituiau informații confidențiale, în sensul alineatului (4) al acestui articol, după ce producătorul din țara analogă autorizase divulgarea datelor care stăteau la baza acestor calcule, aceasta consideră că Comisia avea obligația, din acel moment, să i le comunice. Această obligație ar fi, în plus, confirmată de modul de redactare a articolului 19 alineatul (5) din regulamentul de bază. În al doilea rând, reclamanta susține că refuzul instituțiilor a împiedicat-o să își exercite dreptul la apărare, în special prin prezentarea de observații cu privire la aceste calcule, astfel încât rezultatul procedurii ar fi putut fi diferit. În sfârșit, în al treilea și ultimul rând, reclamanta susține că faptul de a-i divulga aceste calcule nu ar fi încălcat principiul nediscriminării, întrucât, datorită autorizației producătorului din țara analogă, care o viza în mod specific, se afla într-o situație diferită în mod obiectiv de situația celorlalți producători-exportatori.

129 În primul rând, pentru a aprecia existența sau inexistența unei încălcări a articolului 20 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază, rezultând din refuzul instituțiilor de a divulga reclamantei calculele valorii normale, trebuie să se stabilească natura precisă a informațiilor pe care, în opinia reclamantei, instituțiile ar fi trebuit să i le comunice și pe care le desemnează prin expresia „calcule ale valorii normale”.

130 În această privință, trebuie amintit că, după cum se poate deduce din observațiile reclamantei cu privire la documentul de informare provizoriu din 17 decembrie 2012 (a se vedea punctele 16 și 29 de mai sus) și după cum a confirmat Consiliul ca răspuns la o întrebare scrisă a Tribunalului, valoarea normală pentru determinarea marjei de dumping a reclamantei fusese calculată inițial, în regulamentul provizoriu, pe baza valorii construite, în aplicarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază. Astfel, după cum se poate deduce din considerentul (55) al regulamentului provizoriu, vânzările produsului similar fuseseră considerate insuficient de reprezentative pentru vânzările la export ale

produsului în cauză realizate de reclamantă, fapt care a fost confirmat de Consiliu. Astfel, după cum indică considerentul (17) al regulamentului atacat, în urma observațiilor reclamantei, Consiliul, în regulamentul atacat, a acceptat să utilizeze vânzările interne ale produsului similar efectuate de producătorul din țara analogă în cadrul unor operațiuni comerciale normale pentru a stabili valoarea normală în vederea determinării marjei de dumping a reclamantei.

- 131 Pe de altă parte, astfel cum rezultă din considerentele (56) și (68) ale regulamentului provizoriu (a se vedea punctele 17 și 23 de mai sus), Comisia s-a limitat inițial, pentru determinarea valorii normale, la tipurile de produs similar vândute de producătorul din țara analogă direct comparabile cu tipurile de produs în cauză vândute la export de reclamantă. Pentru acest motiv, marja de dumping a reclamantei fusese calculată pe baza unei comparații între valoarea normală și prețurile de export limitată la aceste tipuri de produs similar și la tipurile de produs în cauză corespondente, respectiv, astfel cum rezultă dintr-un e-mail al Comisiei din 26 noiembrie 2012, 369 de tipuri de produs. Aceste tipuri de produs reprezentau, așadar, aproximativ 20 % din tipurile de produs vândute la export de reclamantă, care erau în număr de 1 645, potrivit unei cifre furnizate de reclamantă în observațiile formulate cu privire la documentul de informare final și necontestate (a se vedea punctul 40 de mai sus). În această privință, după cum Comisia a indicat reclamantei în documentul de informare final din data de 15 martie 2013 (a se vedea punctul 32 de mai sus), în urma obiecțiilor reclamantei, această instituție a acceptat, în propunerea sa de măsură definitivă, să stabilească marja sa de dumping pe baza ansamblului vânzărilor sale la export, printr-o ajustare a valorii normale în ceea ce privește tipurile de produs în cauză care nu aveau corespondent printre tipurile de produs vândute de producătorul din țara analogă. Astfel cum rezultă din considerentul (18) al regulamentului atacat (a se vedea punctul 46 de mai sus), această modificare a determinării marjei de dumping a fost confirmată în acest regulament. Așadar, astfel cum rezultă din considerentul (20) al regulamentului atacat (a se vedea punctul 48 de mai sus), pe acest temei, valoarea normală medie ponderată stabilită pentru fiecare tip de produs similar a fost comparată cu media ponderată a tipului corespunzător de produs în cauză, în aplicarea primei metode menționate la articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază.
- 132 Astfel, rezultă din cuprinsul punctelor 130 și 131 de mai sus că calculul valorii normale în vederea determinării marjei de dumping a reclamantei se bazează, în realitate, pe un ansamblu de 1 645 de valori, fiecare dintre ele corespunzând mediei ponderate a vânzărilor producătorului din țara analogă pentru un tip de produs similar determinat și ajustat după caz, în special pentru aproximativ 80 % dintre aceste valori, pentru a ține seama de diferențele dintre caracteristicile fizice prezentate de tipurile de produs în cauză fără corespondent.
- 133 După cum s-a arătat la punctul 27 de mai sus, în documentul de informare provizoriu, Comisia a precizat că, întrucât un singur producător din țara analogă cooperase în cadrul anchetei, informațiile provenind din țara analogă nu puteau fi, în consecință, divulgate „la nivelul [numerelor de control al produsului]”. Din înscrisurile din dosar rezultă că numerele de control al produsului desemnează codurile alfanumerice corespunzând, fiecare, unui tip de produs determinat. Astfel, afirmația Comisiei trebuie înțeleasă în sensul că această instituție a ocultat toate informațiile detaliate privind fiecare tip de produs vândut de producătorul din țara analogă. Pe de altă parte, în același document, Comisia a indicat că, în fișierele electronice anexate la documentul de informare provizoriu, ocultase, din motive de confidențialitate, datele bazate pe informațiile furnizate de producătorul din țara analogă. Astfel, reiese din înscrisurile din dosar că tabelele privind costurile de producție ale vânzărilor interne (2.2 DMCOP), vânzările interne (2.4 DMSALES), precum și calculele vânzărilor în operațiuni comerciale normale și ale valorii normale (2.5 OCOT și NV) nu conțin nicio informație. Situația este aceeași în tabelul referitor la situația generală a calculelor privind dumpingul (2.1), în legătură cu coloanele privind valoarea normală, precum și coloanele privind quantumul marjei de dumping pentru fiecare tip de produs. În schimb, nicio informație nu a fost ocultată în coloanele din acest din urmă tabel referitoare la vânzările la export ale reclamantei către Uniune, precum și în tabelul referitor la aceleași vânzări (2.7 EUSALES) și în tabelul referitor la calculul prețului exporturilor pe tip de produs (2.8). După cum s-a indicat la punctul 34 de mai sus, în documentul de informare final, Comisia a ocultat aceleași categorii de date ca în documentul de informare provizoriu. Pe de altă parte, nu rezultă din

înscrisurile din dosar că Comisia ar fi divulgat unele dintre aceste informații reclamantei, atunci când, ca răspuns la cererile acesteia din urmă, Comisia ar fi adus precizări suplimentare informațiilor furnizate în documentul de informare provizoriu și în documentul de informare final.

- 134 Rezultă, așadar, din cele ce precedă că calculele valorii normale efectuate pentru fiecare tip de produs similar, precum și valorile vizate la punctul 132 de mai sus, care corespund rezultatelor acestor calcule, nu au fost divulgate reclamantei. Astfel cum rezultă în mod expres din cererea introductivă, absența divulgării acestor informații este considerată de reclamantă ca reprezentând o încălcare a dreptului său la apărare în cadrul primei sale critici. În special, reclamanta se referă în această privință la datele ocoltate din tabelele din documentul de informare final referitoare la calculele vânzărilor în operațiuni comerciale normale și ale valorii normale (2.5 OCOT și NV), vizate la punctul 133 de mai sus. Potrivit reclamantei, aceste date ar fi trebuit să îi fie comunicate de îndată ce producătorul din țara analogă a autorizat divulgarea elementelor pe care se întemeiasă Comisia pentru a determina aceste date.
- 135 Desigur, după cum s-a indicat la punctele 36 și 39 de mai sus, în cursul procedurii de anchetă, reclamanta s-a plâns de asemenea de lipsa divulgării altor documente și informații pertinente pentru determinarea valorii normale. Cu toate acestea, în cadrul primei sale critici, reclamanta nu a invocat aceste aspecte și s-a limitat, așadar, să invoce lipsa divulgării calculelor valorii normale, și anume detaliile acestor calcule, tip de produs cu tip de produs, precum și rezultatul acestor calcule.
- 136 În al doilea rând, se impune, în acest stadiu, să se arate că instituțiile nu contestă afirmația reclamantei potrivit căreia calculele valorii normale, în sensul punctului 135 de mai sus, constituie considerații în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază. În plus, după cum au recunoscut în ședință ca răspuns la o întrebare a Tribunalului, instituțiile ar fi comunicat reclamantei calculele detaliate ale valorii normale dacă acestea ar fi fost stabilite pe baza vânzărilor interne ale acestui producător-exportator și nu ar fi prezentat, pentru acest motiv, un caracter confidențial pentru acesta din urmă. De asemenea, astfel cum s-a amintit la punctul 133 de mai sus, deși Comisia a ocoltat, în privința reclamantei, calculele valorii normale tip de produs cu tip de produs din motive de confidențialitate, în schimb aceasta i-a comunicat reclamantei calculele prețurilor de export corespondente.
- 137 În al treilea rând, trebuie amintite motivele precise pentru care Comisia a respins cererea de divulgare a calculelor valorii normale.
- 138 În această privință, rezultă din e-mailul reclamantei din 19 martie 2013 (a se vedea punctul 38 de mai sus) că Comisia, mai întâi, a răspuns producătorului din țara analogă arătând că, din punctul său de vedere, nu se putea renunța în mod selectiv în favoarea unor părți interesate determinate la confidențialitatea informațiilor pe care le furnizase. Conținutul acestei afirmații nu a fost contestat de instituții. În același e-mail, reclamanta și-a repetat cererea răspunzând la motivul indicat de Comisie producătorului din țara analogă și prezentând două argumente în această privință. Primul argument este întemeiat pe faptul că calculele privind marja de dumping și, în consecință, datele privind valoarea normală erau specifice întreprinderii în cauză. Al doilea argument este întemeiat pe faptul că regulamentul de bază nu prevedea că autorizația specifică a persoanei care a furnizat informațiile confidențiale nu putea fi limitată la o singură parte interesată. Pe de altă parte, arătând că dreptul său la apărare era în joc, reclamanta a precizat că solicita consilierului-auditor să soluționeze diferendul în cauză. Șeful secției de anchete antidumping a Comisiei și consilierul-auditor au luat fiecare poziție la 21 martie 2013 cu privire la acest e-mail în termenii indicați la punctul 38 de mai sus. Nu rezultă din înscrisurile din dosar că Comisia ar fi exprimat poziții diferite de cele expuse mai sus într-un stadiu ulterior procedurii de anchetă.
- 139 În consecință, singurul motiv pe care Comisia l-a invocat pentru a respinge cererea de divulgare a calculelor valorii normale se bazează pe necesitatea de a respecta principiul nediscriminării în privința celorlalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion în afara reclamantei. Astfel, Comisia a considerat, pe de o parte, că nu era posibil pentru producătorul din țara analogă să renunțe la

confidențialitatea informațiilor pe care le furnizase în favoarea unei părți interesate determinate și, pe de altă parte, că ea însăși nu putea să divulge aceste informații numai reclamantei, cu excluderea celorlalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion. Astfel, Comisia a apreciat că aceste informații îi vizau atât pe aceștia din urmă, cât și pe reclamantă, în măsura în care fuseseră utilizate pentru calcularea valorii normale care servea la determinarea marjei de dumping individuale a acestor trei producători. Comisia a considerat, așadar, că aceste informații nu erau specifice pentru calculul valorii normale privind marja de dumping a reclamantei și că, în consecință, o divulgare specifică a acestor informații către aceasta din urmă nu era justificată.

- 140 Cu toate acestea, în cadrul prezentei acțiuni, instituțiile au prezentat o argumentație care se întemeiază, în parte, pe alte motive decât cel expus la punctul 139 de mai sus.
- 141 Astfel, în cadrul fazei scrise a procedurii, Consiliul a invocat în esență alte două motive pe baza cărora, în opinia sa, acest refuz ar fi fost întemeiat.
- 142 Pe de o parte, Consiliul a arătat că autorizația producătorului din țara analogă nu se poate aplica decât informațiilor pe care le-a transmis Comisiei, iar nu și calculelor valorii normale, care constituie un document intern al Comisiei.
- 143 Pe de altă parte, Consiliul a susținut că calculele valorii normale aveau un caracter confidențial prin natura lor, conform articolului 19 alineatul (1) din regulamentul de bază, astfel încât caracterul lor confidențial nu depindea de o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate în sensul articolului 19 alineatul (5) din același regulament și nu poate fi modificat prin autorizația producătorului. Astfel, în pofida acestei autorizații, Comisia ar fi avut obligația, în orice caz, să respingă cererea reclamantei privind divulgarea acestor calcule. În ședință, Consiliul și Comisia au precizat și au completat argumentația dezvoltată de Consiliu în scris, pentru a demonstra temeinicia acestui motiv. În particular, instituțiile au indicat în esență că datele producătorului din țara analogă care stăteau la baza acestor calcule făceau parte din secretul comercial al acestuia. De aici ar rezulta, potrivit instituțiilor, că divulgarea acestor date, pe de o parte, ar aduce atingere intereselor particulare ale concurenților reclamantei pe piața analizată și, pe de altă parte, ar denatura concurența pe această piață. Pe de altă parte, în cadrul metodei țării analoge, limitarea informației furnizate producătorilor-exportatori în cauză care ar rezulta de aici ar fi o consecință logică a respingerii cererii lor de SEP, ceea ce ar fi, în plus, necesar pentru a-și asigura cooperarea voluntară a producătorilor din țara analogă. În sfârșit, instituțiile au arătat că, la data la care Comisia respinsese cererea de divulgare a calculelor valorii normale a reclamantei, această instituție nu cunoștea întinderea exactă a informațiilor pe care producătorul din țara analogă le divulgase el însuși reclamantei.
- 144 Cu toate acestea, Comisia nu s-a întemeiat pe unul sau altul dintre motivele expuse la punctele 142 și 143 de mai sus pentru a refuza să divulge reclamantei calculele valorii normale, ci pe motivul expus la punctul 139 de mai sus, astfel cum rezultă din schimbul de e-mailuri derulat între 18 și 21 martie 2013 (a se vedea punctele 35-38, precum și punctul 138 de mai sus).
- 145 Mai mult, trebuie arătat că, în ceea ce privește motivul întemeiat pe faptul că calculele valorii normale ar constitui, spre deosebire de informațiile furnizate de producătorul din țara analogă, documente interne, instituțiile au recunoscut în mod expres, în ședință, că Comisia nu se întemeiase pe acest motiv în cursul procedurii de anchetă pentru a proteja confidențialitatea calculelor menționate.
- 146 Este adevărat că, în ceea ce privește motivul întemeiat pe faptul că aceste calcule erau confidențiale prin natura lor, instituțiile au susținut în ședință, dimpotrivă, că acesta a fost motivul pe care Comisia s-a întemeiat pentru a oculta calculele menționate în cadrul documentului de informare final. În această privință, astfel cum s-a arătat la punctul 133 de mai sus, Comisia a justificat ocultarea calculelor valorii normale în documentul de informare provizoriu și în documentul de informare final prin faptul că, întrucât un singur producător din țara analogă cooperase cu ancheta, informațiile care proveneau din țara analogă nu puteau fi divulgate la nivelul tipurilor de produs. Or, se poate deduce

în mod logic din termenii acestei justificări că ocultarea calculelor valorii normale în documentele menționate avea ca obiect evitarea posibilității de a reconstitui datele aflate la baza lor ale singurului producător din țara analogă care a cooperat, date care făceau parte din secretul comercial al acestui producător. Astfel, se poate considera că, la data transmiterii documentului de informare final, Comisia s-a întemeiat pe acest motiv pentru a oculta calculele valorii normale în acest document.

- 147 Cu toate acestea, astfel cum rezultă din schimbul de e-mailuri intervenit între 18 și 21 martie 2013, Comisia nu s-a mai referit la acest motiv în cursul acestui schimb, nici cu titlu principal, nici cu titlu subsidiar. Dimpotrivă, atât modul de redactare, cât și contextul acestui schimb (a se vedea punctele 35-38, precum și punctul 138 de mai sus) par să indice că, în acest stadiu al procedurii, Comisia nu mai intenționa să se întemeieze pe acest motiv pentru a respinge cererea de divulgare a calculelor valorii normale a reclamantei.
- 148 În această privință, trebuie subliniat în special că consilierul-auditor a indicat în e-mailul său din 21 martie 2013 că „tratamentul nediscriminatoriu al părților constitui[a] elementul esențial” (a se vedea punctul 38 de mai sus).
- 149 Pe de altă parte, trebuie de asemenea să se arate că, la data transmiterii documentului de informare final, și anume la 15 martie 2013, producătorul din țara analogă nu autorizase încă reclamanta să aibă acces la datele pe care acest producător le transmisese Comisiei. Într-adevăr, după cum s-a amintit la punctul 35 de mai sus, această autorizație a intervenit numai la 18 martie 2013. Or, în urma acestui fapt nou, Comisia a invocat, pentru prima dată, motivul întemeiat pe necesitatea de a respecta egalitatea de tratament. Din această succesiune de fapte se poate deduce că Comisia a considerat, în mod implicit, dar necesar, că, dată fiind autorizația menționată anterior, nu mai putea opune reclamantei motivul pentru care ocultase calculele valorii normale în documentul de informare provizoriu și în documentul de informare final, și anume respectarea secretului comercial al producătorului din țara analogă, ci numai motivul întemeiat pe necesitatea respectării egalității de tratament.
- 150 Trebuie, așadar, să se constate că, prin invocarea motivelor expuse la punctul 141 de mai sus, Consiliul invită, în realitate, Tribunalul să substituie prin aceste motive pe cel invocat de Comisie în cursul procedurii de anchetă pentru a respinge cererea reclamantei prin care solicita divulgarea calculelor valorii normale. Or, potrivit unei jurisprudențe constante, legalitatea unui act al Uniunii trebuie să fie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului (a se vedea Hotărârea din 3 septembrie 2015, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Comisia, C-398/13 P, Rep., EU:C:2015:535, punctul 22 și jurisprudența citată), astfel încât Tribunalul nu poate da curs unei asemenea invitații (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 noiembrie 2013, North Drilling/Consiliul, T-552/12, EU:T:2013:590, punctul 25).
- 151 În plus, încălcarea dreptului său la apărare în cursul procedurii administrative, pe care o invocă reclamanta în prezenta critică, este de natură să determine anularea regulamentului antidumping. În consecință, această încălcare nu poate fi remediată numai prin examinarea de către instanța Uniunii a motivelor susceptibile să stea la baza deciziei care constituie încălcarea invocată. Astfel, o asemenea examinare se limitează la un control jurisdicțional al motivelor invocate și nu poate înlocui o investigare completă a cauzei în cadrul unei proceduri administrative întemeiate pe o apreciere de către autoritatea competentă a circumstanțelor particulare ale speței. Pe de altă parte, luând cunoștință, pentru prima dată, în cadrul prezentei acțiuni, de motivele invocate de instituții în fața Tribunalului, reclamanta nu este pusă din nou în situația în care s-ar fi aflat dacă și-ar fi putut prezenta observațiile cu privire la aceste motive în cursul procedurii de anchetă (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 25 octombrie 2011, Solvay/Comisia, C-110/10 P, Rep., EU:C:2011:687, punctul 51). În consecință, Tribunalul nu poate, în orice caz, să stabilească existența, în speță, a unei încălcări a dreptului la apărare al reclamantei ca urmare a refuzului de a-i divulga calculele valorii normale pe baza unor motive pe care acest refuz nu era întemeiat.

- 152 În consecință, pentru a stabili existența unei încălcări a dreptului la apărare în speță, Tribunalul va putea ține seama de argumentația instituțiilor numai în măsura în care aceasta este de natură să susțină singurul motiv invocat de Comisie în cursul procedurii de anchetă. În schimb, astfel cum s-a amintit la punctul 81 de mai sus, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că existența unei neregularități în legătură cu dreptul la apărare poate conduce la anularea regulamentului în litigiu numai în măsura în care nu poate fi exclusă în întregime posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut avea un rezultat diferit. În consecință, în ipoteza în care s-ar constata că Comisia nu avea dreptul să invoce motivul întemeiat pe necesitatea de a respecta egalitatea de tratament pentru a refuza divulgarea către reclamantă a calculelor valorii normale, ar trebui, dacă este cazul, să se examineze dacă Comisia avea totuși obligația să procedeze la un asemenea refuz în temeiul unuia sau altuia dintre motivele invocate de Consiliu în cadrul prezentei acțiuni, astfel încât o soluție diferită a procedurii ar trebui să fie exclusă.
- 153 În al patrulea rând, trebuie, așadar, să se examineze dacă, în împrejurările speței, motivul întemeiat pe necesitatea de a respecta egalitatea de tratament în privința celorlalți producători-exportatori incluși în eșantion putea justifica refuzul de a divulga reclamantei calculele valorii normale.
- 154 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum s-a indicat la punctul 128 de mai sus, atât în cursul procedurii de anchetă, cât și în cadrul prezentului litigiu, reclamanta a susținut în special că, în privința calculelor valorii normale, se afla într-o situație diferită în mod obiectiv de cea a celorlalți producători-exportatori, ca urmare a autorizației producătorului din țara analogă care o viza în mod specific.
- 155 În schimb, reclamanta nu contestă faptul că, până când producătorul din țara analogă, prin scrisoarea din 18 martie 2013, nu a autorizat Comisia să îi divulge informațiile pe care le furnizase acestei instituții, calculele valorii normale nu îi puteau fi comunicate. În special, din înscrisurile din dosar nu rezultă că reclamanta ar fi solicitat această comunicare anterior scrisorii menționate.
- 156 Astfel cum s-a amintit la punctul 95 de mai sus, în cadrul aplicării coroborate a articolelor 19 și 20 din regulamentul de bază, instituțiile trebuie să asigure respectarea principiului bunei administrări, consacrat la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale, potrivit căruia orice persoană are dreptul printre altele de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament echitabil din partea instituțiilor Uniunii (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 11 iulie 2013, Ziegler/Comisia, C-439/11 P, Rep., EU:C:2013:513, punctul 155). Potrivit unei jurisprudențe constante, principiul egalității de tratament interzice, pe de o parte, tratarea în mod diferit a unor situații similare și, pe de altă parte, tratarea în același mod a unor situații diferite, în afara cazului în care motive obiective justifică un astfel de tratament (a se vedea Hotărârea din 25 octombrie 2011, CHEMK și KF/Consiliul, T-190/08, Rep., EU:T:2011:618, punctul 65 și jurisprudența citată).
- 157 În cadrul aplicării dispozițiilor regulamentului de bază, instituțiile Uniunii sunt supuse respectării principiului egalității de tratament în privința părților interesate (a se vedea Hotărârea din 13 septembrie 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber și alții/Consiliul, T-537/08, EU:T:2013:428, punctul 45 și jurisprudența citată). În special, acestui principiu general i se dă o aplicare particulară în contextul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, care impune ca taxa antidumping, al cărei quantum este adaptat fiecărui caz, să fie impusă în mod nediscriminatoriu la importurile acestui produs, indiferent de unde provin acestea.
- 158 Cu toate acestea, rezultă din jurisprudență că, atunci când diferența de tratament între exporturi, în ceea ce privește perceperea taxei antidumping, are un temei normativ în regulamentul de bază, există un motiv obiectiv pentru această diferență de tratament, astfel încât nu se poate considera că aceasta constituie o încălcare a egalității de tratament [a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 septembrie 2002, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Consiliul, T-89/00, Rec., EU:T:2002:213, punctul 57 și jurisprudența citată]. În general, o diferență de tratament este întemeiată pe un criteriu obiectiv și

rezonabil atunci când se află în legătură cu un scop admisibil din punct de vedere legal, urmărit de legislația în cauză, iar această diferență este proporțională cu scopul urmărit de tratamentul în cauză (a se vedea Hotărârea din 22 mai 2014, Glatzel, C-356/12, Rep., EU:C:2014:350, punctul 43 și jurisprudența citată).

- 159 În această privință, trebuie de la bun început să se arate că, astfel cum afirmă reclamanta, teza susținută de Comisie în cadrul schimbului de e-mailuri intervenit între 18 și 21 martie 2013, potrivit căreia nu ar fi posibil să se renunțe la confidențialitatea unei informații în privința unei părți interesate determinate, nu are niciun sprijin în dispozițiile relevante ale regulamentului de bază.
- 160 Astfel, mai întâi, nu rezultă din textul articolului 19 alineatul (5) din regulamentul de bază că autorizația persoanei care a furnizat informațiile, care este cerută pentru divulgarea oricărei informații pentru care această persoană a prezentat o cerere de confidențialitate, nu ar putea fi acordată numai în privința uneia sau mai multor părți interesate determinate.
- 161 În continuare, rezultă din motivele de confidențialitate enumerate cu titlu indicativ la articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază că aprecierea caracterului confidențial al unei informații furnizate în cadrul unei anchete antidumping poate implica luarea în considerare a situației respective atât a persoanelor aflate la originea acestei informații, cât și a părților interesate care pot avea acces la aceasta. În special, unul dintre motivele menționate în această dispoziție, întemeiat pe faptul că divulgarea acestei informații ar putea avantaja în mod semnificativ un concurent, implică aprecierea poziției pe piață, pe de o parte, a persoanelor pe care această divulgare le-ar putea dezavantaja și respectiv, pe de altă parte, a părților interesate care ar putea obține un avantaj care ar conduce la o denaturare a concurenței.
- 162 Pe acest temei, Tribunalul a considerat deja că revenea Comisiei, având în vedere circumstanțele particulare ale speței, de exemplu numărul redus de întreprinderi prezente pe această piață și foarte buna cunoaștere a pieței de către solicitant, să evite să divulge date care ar putea permite acestei întreprinderi să deducă informații comerciale sensibile care ar fi putut cauza un prejudiciu întreprinderii care a furnizat aceste date (a se vedea în acest sens Hotărârea Ajinomoto și NutraSweet/Consiliul, punctul 94 de mai sus, EU:T:1997:209, punctul 86).
- 163 Desigur, astfel cum instituțiile au arătat în ședință, motivele menționate la articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază vizează protejarea informațiilor care constituie secret comercial, care sunt confidențiale prin natură și care, în principiu, nu sunt divulgate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul, C-69/89, Rec., EU:C:1991:186, punctul 112, și Hotărârea Hangzhou Duralamp Electronics/Consiliul, punctul 94 de mai sus, EU:T:2013:369, punctul 115).
- 164 Cu toate acestea, nu rezultă din cuprinsul articolului 19 alineatul (1) din regulamentul de bază că protecția unor asemenea informații ar impune excluderea, din principiu, a oricărei posibilități de a le dezvălui și, așadar, a oricărei aprecieri a situației particulare a unei părți interesate care solicită accesul la aceste informații. Astfel, după cum se amintește la punctul 94 de mai sus, rezultă din jurisprudență că obligația instituțiilor de a asigura tratamentul confidențial al unei informații care constituie un secret comercial nu poate lipsi celelalte părți interesate, în special exportatorii, de garanțiile procedurale prevăzute de articolul 20 din regulamentul de bază și nici să golească de conținut drepturile care le sunt recunoscute în temeiul aceluiași dispoziții (a se vedea în acest sens Hotărârea Timex/Consiliul și Comisia, punctul 94 de mai sus, EU:C:1985:119, punctul 29, și Hotărârea Zhejiang Harmonic Hardware Products/Consiliul, punctul 94 de mai sus, EU:T:2011:639, punctul 59). Pe de altă parte, s-a subliniat la punctul 105 de mai sus că modul de redactare a articolului 20 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede că informarea finală trebuie făcută „[t]inând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor”. Trebuie arătat că această formulare lasă Comisiei o anumită marjă de apreciere pentru a determina modul cel mai adecvat de a concilia dreptul la informare al părților interesate și confidențialitatea anumitor informații.

- 165 Interpretarea instituțiilor nu își găsește sprijinul nici în jurisprudența privind protecția secretului comercial. Desigur, potrivit acestei jurisprudențe, protecția secretului comercial constituie un principiu general al dreptului Uniunii (a se vedea Hotărârea din 29 martie 2012, *Interseroh Scrap and Metals Trading*, C-1/11, Rep., EU:C:2012:194, punctul 43 și jurisprudența citată). Pe de altă parte, tot potrivit acestei jurisprudențe, menținerea unei concurențe nedenate reprezentă un interes public important a cărui protejare poate justifica refuzul de a divulga informații care constituie secret comercial (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 14 februarie 2008, *Varec*, C-450/06, Rep., EU:C:2008:91, punctul 51). Cu toate acestea, deși rezultă din aceste principii că o instanță administrativă sau jurisdicțională trebuie să poată să refuze divulgarea unor informații care ar aduce atingere acestor interese, inclusiv prin acordarea unei priorități acestor interese asupra dreptului la apărare al părților care au un interes în această divulgare, nu rezultă totuși că această instanță ar fi, din aceste motive, obligată să procedeze la un asemenea refuz în orice împrejurare. Dimpotrivă, Curtea a statuat deja că, atunci când natura procedurii o impunea, interesele ocrotite prin protecția specială de care beneficia secretul comercial trebuiau să fie evaluate comparativ cu dreptul la apărare al părților interesate în această procedură (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea *Varec*, citată anterior, EU:C:2008:91, punctele 43 și 51). După cum s-a amintit la punctul 94 de mai sus, aceasta este situația unei proceduri de anchetă antidumping precum cea în speță, ceea ce are ca rezultat că, chiar în prezenta unor informații care constituie secret comercial, Comisiei nu îi poate fi impusă obligația absolută de a refuza divulgarea lor, fără aprecierea circumstanțelor specifice ale speței și în special a situației specifice a părții interesate în cauză.
- 166 În special, în ceea ce privește obiectivul privind evitarea denaturărilor concurenței pe piețele analizate, invocat de instituții în ședință, trebuie amintit că, deși faptul că unele întreprinderi dețin informații referitoare la un concurent care constituie secret comercial, precum prețurile sau vânzările, poate atenua sau elimina gradul de incertitudine privind funcționarea pieței, cu consecința eventuală a unei restrângerii a concurenței între întreprinderi, astfel de consecințe depind de circumstanțele particulare ale speței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 iunie 2009, *T-Mobile Netherlands* și alții, C-8/08, Rep., EU:C:2009:343, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 167 Contrar a ceea ce instituțiile au lăsat să se înțeleagă în ședință, această marjă de apreciere care este acordată Comisiei pentru a concilia dreptul la informare al părților interesate și protecția informațiilor confidențiale nu este restrânsă în cazul în care partea interesată în cauză este un producător-exportator care nu a obținut SEP, precum reclamanta. Desigur, astfel cum reclamanta a admis ea însăși în ședință, un producător-exportator care nu a obținut SEP nu poate invoca în mod întemeiat o încălcare a dreptului la apărare pentru simplul motiv că calculele valorii normale nu i-au fost divulgate, întrucât ocultarea acestor calcule este justificată de necesitatea de a proteja confidențialitatea secretului comercial al producătorului din țara analogă. Totuși, aceste particularități ale situației unui producător-exportator stabilit într-o țară care nu are o economie de piață și care nu a obținut SEP nu pot justifica un tratament al acestuia diferit de cel al unei alte părți interesate în ceea ce privește dreptul la apărare. În special, în același mod ca orice parte interesată, unui asemenea producător-exportator nu i se pot respinge din principiu cererile de divulgare a calculelor sale fără examinarea circumstanțelor particulare ale speței, pentru simplul motiv că posibilitatea de a-i acorda această divulgare ar crea un „dezechilibru sistemic” în relațiile dintre, pe de o parte, Comisie și, pe de altă parte, întreprinderile participante la anchetă, precum, în particular, producătorii care nu au obținut SEP și producătorul din țara analogă.
- 168 În sfârșit, deși rezultă din modul de redactare a articolului 20 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază că instituțiile au obligația de a furniza ansamblului părților interesate o informare finală cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe care se bazează măsurile antidumping, nu rezultă, în schimb, că acestea ar fi în imposibilitatea de a divulga unei părți interesate specifice care le solicită informații care au fost omise în această informare finală, pentru motivul că toate părțile interesate ar trebui să aibă acces la acestea. Mai mult, astfel cum reclamanta a susținut în ședință, rezultă din înscrisurile din dosar că informarea finală cuprinde o parte generală, care este destinată a fi difuzată ansamblului părților interesate, și o parte specifică, care se referă la aspectele specifice privind partea

interesată în cauză. Astfel, cu titlu de exemplu, după cum s-a arătat la punctul 133 de mai sus, reclamantei i-au fost comunicate în documentul de informare final care i-a fost adresat calculele privind prețurile de export tip de produs cu tip de produs. Or, astfel de informații urmau să fie incluse numai în informarea finală trimisă reclamantei, întrucât ele vizează numai calculul marjei sale de dumping individuale, iar nu în informarea finală difuzată în special celorlalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, a căror marjă de dumping individuală a fost calculată pe baza propriilor prețuri de export.

- 169 Mai mult, articolul 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază trebuie citit în lumina jurisprudenței amintite la punctul 93 de mai sus, potrivit căreia revine părților interesate dintr-o procedură de anchetă antidumping sarcina de a permite instituțiilor să aprecieze problemele pe care le poate crea absența unui element din informațiile care le-au fost puse la dispoziție. *A fortiori*, o asemenea parte interesată nu se poate plânge în mod întemeiat în fața instanței Uniunii de faptul că o informație nu a fost pusă la dispoziția sa, dacă, în cursul procedurii de anchetă care a condus la adoptarea regulamentului antidumping în litigiu, aceasta nu a adresat instituțiilor nicio cerere privind această informație specifică.
- 170 În consecință, nu se poate refuza unei părți interesate divulgarea unei informații de natura celor vizate la articolul 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază pentru simplul motiv că alte părți interesate ar avea de asemenea dreptul să aibă acces la ea, dacă aceste din urmă părți nu au prezentat o cerere în acest sens. În orice caz, rezultă din cele ce precedă că revine Comisiei sarcina de a aprecia cererile de acces la informații confidențiale prezentate de o parte interesată având în vedere situația particulară a acesteia din urmă, independent de situația celorlalte părți interesate cărora aceste informații le-ar fi utile pentru exercitarea dreptului la apărare.
- 171 O interpretare contrară a celei expuse la punctele 160-170 de mai sus ar conduce la o limitare a principiului informațiilor disponibile pentru părțile interesate dintr-o anchetă antidumping, care nu ar fi compatibilă cu cerințele care decurg, potrivit jurisprudenței amintite la punctul 92 de mai sus, din respectarea dreptului la apărare al părților interesate, care se impune în asemenea anchete de natură să le afecteze în mod direct și individual și să aibă consecințe nefavorabile pentru acestea. În cazuri precum cel în speță, în special, o asemenea interpretare ar însemna să se refuze în mod sistematic unui producător-exportator informații referitoare la valoarea normală care au fost folosite pentru determinarea marjei sale de dumping, pentru simplul motiv că aceste informații au fost utilizate de asemenea în cadrul determinării marjei de dumping a celorlalți producători-exportatori. Aceasta ar conduce astfel la lipsirea acestui producător-exportator, în cea mai mare parte a cazurilor, de informații de natură să aibă o importanță capitală pentru dreptul său la apărare, ținând seama de efectul calculului valorii normale asupra determinării marjei sale de dumping.
- 172 Mai mult, nu se contestă că Comisia a transmis unui producător al Uniunii, în cadrul procedurii de anchetă în cauză, o informație care îi fusese furnizată cu titlu confidențial de China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCIMC) cu autorizația specifică a acesteia din urmă. Argumentul Consiliului potrivit căruia această informație nu prezenta un caracter confidențial pentru producătorul menționat, întrucât conținutul său viza societatea acestui producător și era utilă pentru apărarea intereselor sale, confirmă relevanța acestui exemplu. Astfel, acest exemplu susține interpretarea expusă la punctele 160-170 de mai sus, potrivit căreia nu se poate exclude ca o informație confidențială să poată fi divulgată unei părți interesate în particular, cu autorizația specifică a persoanei care a furnizat-o, dacă, după ce a evaluat comparativ interesele protejate de confidențialitate și dreptul la apărare al persoanei în cauză, Comisia trebuie să concluzioneze că se impune divulgarea ei.
- 173 În speță, pentru motivele invocate la punctele 159-172 de mai sus, faptul, subliniat de Comisie, potrivit căruia calculele valorii normale în cauză nu fuseseră utilizate numai pentru a determina marja de dumping a reclamantei, ci și pentru a determina marja de dumping a celorlalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, nu poate justifica în sine refuzul acestei divulgări.

- 174 Astfel, pe de o parte, un asemenea motiv ar însemna în realitate să condiționeze exercitarea dreptului la apărare al reclamantei de exercitarea dreptului la apărare al celorlalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, ceea ce, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 171 de mai sus, constituie o limitare a acestui drept la apărare contrară atât conținutului, cât și obiectivelor articolelor 19 și 20 din regulamentul de bază.
- 175 Această interpretare este confirmată de argumentul invocat de Consiliu potrivit căruia divulgarea calculelor valorii normale numai reclamantei, iar nu și celorlalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, ar avea ca efect să îi confere un avantaj concurențial semnificativ în raport cu aceștia din urmă în sensul articolului 19 alineatul (1) din regulamentul de bază. Astfel, acest argument echivalează cu a susține că articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază permite instituțiilor să refuze unei părți interesate divulgarea unor informații, pentru simplul motiv că alte părți interesate concurente cu prima, care ar avea nevoie de aceste informații pentru a-și asigura apărarea, nu pot să aibă acces la ele. Comisia ar fi, astfel, în măsură să refuze divulgarea unei informații chiar în ipoteza în care, pe de altă parte, nu ar rezulta din elementele aflate în posesia sa că această informație ar putea să confere un avantaj semnificativ părții interesate în cauză de natură să afecteze concurența pe piața vizată de această informație, precum în speță piața indiană. Comisia ar putea invoca de asemenea avantajul concurențial conferit părții interesate menționate pe piața Uniunii în raport cu alți producători-exportatori care aveau nevoie de această informație pentru a-și asigura apărarea. Acest argument confirmă, așadar, faptul că instituțiile interpretează regulamentul de bază în sensul că dreptul la apărare al părților interesate poate fi limitat, în principiu, în funcție de posibilitatea pe care o au celelalte părți interesate de a-și exercita ele însele dreptul la apărare, interpretare care, pentru motivele expuse la punctele 171 și 174 de mai sus, nu poate fi reținută.
- 176 Pe de altă parte, este necesar să se arate că, desigur, taxa antidumping a fost impusă pentru acești producători-exportatori, ca și pentru reclamantă, pe baza unei marje de dumping determinate în mod individual, conform articolului 2 alineatul (11) din regulamentul de bază. Astfel, după cum a indicat Comisia în e-mailul său din 21 martie 2013, informațiile referitoare la calcularea valorii normale stabilite pe baza datelor furnizate de producătorul din țara analogă vizează ansamblul acestor producători-exportatori. Cu toate acestea, după cum au confirmat în ședință instituțiile, spre deosebire de reclamantă, ceilalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion nu au prezentat nicio cerere privind divulgarea calculelor valorii normale. În consecință, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 169 și 170 de mai sus, dreptul acestor producători de a avea acces la calculele respective nu putea, în niciun caz, să fie invocat împotriva reclamantei.
- 177 Mai mult, trebuie să se constate că, după cum susține reclamanta, faptul că acesteia i-a fost autorizat, de producătorul din țara analogă, accesul la datele acestuia din urmă, pe care se bazează calculele valorii normale, modifică în mod obiectiv situația sa cu privire la confidențialitatea acestor calcule, în comparație cu cea a celorlalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion.
- 178 Astfel, este cert că, spre deosebire de reclamantă, celorlalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion nu le-a fost autorizat de către producătorul din țara analogă accesul la datele furnizate de acesta Comisiei pentru calcularea valorii normale. Or, rezultă din modul de redactare a articolului 19 alineatul (5) din regulamentul de bază că, în absența unei asemenea autorizații, instituțiile au obligația de a nu divulga o informație pentru care persoana care a furnizat-o a solicitat aplicarea tratamentului confidențial. În schimb, după cum s-a arătat la punctele 164-168 de mai sus, rezultă din modul de redactare a articolului 19 alineatul (1) și a articolului 20 alineatul (4) din regulamentul de bază, citite în lumina jurisprudenței, că, și în prezența unei informații de natură confidențială, care constituie în particular secret comercial, instituțiile dispun de o anumită marjă de apreciere care implică în special o analiză comparativă a intereselor protejate de această confidențialitate și a dreptului la apărare al părților interesate care solicită divulgarea acestei informații. Desigur, contrar celor susținute de reclamantă, autorizația producătorului din țara analogă nu îi dădea, de drept, acces la informațiile pe care le solicita. Totuși, spre deosebire de ceilalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion,

aceasta dispunea, cel puțin, datorită acestei autorizații, de dreptul ca temeinicia cererii sale să fie examinată pe baza unei analize comparative a dreptului său la apărare și a intereselor protejate de confidențialitatea informațiilor solicitate.

- 179 Argumentele invocate de instituții care vizează contestarea întinderii autorizației menționate anterior nu pot repune în discuție această concluzie.
- 180 Astfel, mai întâi, împrejurarea că autorizația producătorului din țara analogă viza, prin definiție, informațiile pe care le furnizase Comisiei, iar nu calculul valorii normale efectuat pe baza acestor informații, este lipsit de relevanță. Astfel, după cum a arătat însăși reclamanta în replică, menținerea confidențialității calculelor valorii normale în cursul procedurii de anchetă este întemeiată pe confidențialitatea datelor care stau la baza acestora furnizate de producătorul din țara analogă. Astfel, în cadrul schimbului de e-mailuri intervenit între 18 și 21 martie 2013, Comisia nu a operat nicio distincție între confidențialitatea acestor calcule și confidențialitatea datelor care stau la baza lor pentru a respinge cererea reclamantei de divulgare a respectivelor calcule (punctele 38 și 138 de mai sus). Mai mult, chiar în stadiul transmiterii informației finale, Comisia arătase în mod expres că ocultase calculele valorii normale din necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor furnizate de producătorul din țara analogă (a se vedea punctul 133 de mai sus).
- 181 În continuare, argumentul instituțiilor potrivit căruia autorizația persoanei care a furnizat informații cu titlu confidențial vizată la articolul 19 alineatul (5) din regulamentul de bază nu poate avea efecte în ceea ce privește informațiile confidențiale prin natură trebuie de asemenea să fie respins. Astfel, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 139-143 de mai sus, această interpretare a întinderii autorizației producătorului din țara analogă nu se bazează pe aceeași premisă ca și cea care a fost invocată de Comisie în cadrul schimbului de e-mailuri intervenit între 18 și 21 martie și este în realitate incompatibilă cu aceasta. Astfel, prin acest argument, instituțiile invită, în realitate, Tribunalul să înlocuiască cu interpretarea lor interpretarea susținută de Comisie în cursul procedurii de anchetă, invitație căreia, pentru motivele indicate la punctele 150 și 151 de mai sus, Tribunalul nu îi poate da curs.
- 182 În orice caz, chiar în ipoteza în care Comisia ar fi considerat, în stadiul procedurii de anchetă, că autorizația producătorului din țara analogă nu producea efecte în ceea ce privește informațiile confidențiale prin natură, o asemenea poziție nu ar putea fi reținută.
- 183 Astfel, pe de o parte, rezultă din modul de redactare a articolului 19 alineatul (5) din regulamentul de bază că autorizația la care se referă această dispoziție vizează orice informație pentru care a fost formulată o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate, iar nu numai informațiile pentru care acest regim de confidențialitate a fost considerat justificat, care sunt vizate la articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- 184 Această interpretare este confirmată de faptul că, în temeiul alineatului (3) al aceluiași articol 19 din regulamentul de bază, singura consecință pe care autoritățile o pot desprinde, din oficiu, din caracterul nejustificat al unei cereri de aplicare a regimului de confidențialitate pe care persoana în cauză nu dorește să o retragă este aceea de a nu utiliza informația respectivă. Astfel, chiar în această ipoteză, lipsa autorizației persoanei în cauză se opune divulgării informației menționate.
- 185 Contrar interpretării instituțiilor, domeniul de aplicare al autorizației vizate de articolul 19 alineatul (5) din regulamentul de bază este, așadar, în realitate, mai întins, iar nu mai restrâns decât cel al articolului 19 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- 186 Pe de altă parte, distincția stabilită de articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază între categoria informațiilor confidențiale prin natura lor și cea a informațiilor confidențiale pe baza unei cereri specifice a persoanei care le-a furnizat nu poate avea efectul pe care i-l conferă instituțiile. Desigur, această distincție poate fi interpretată ca permițând autorităților competente să protejeze prima dintre

aceste categorii chiar și în absența unei cereri specifice în această privință. Cu toate acestea, respectiva categorie de informații confidențiale prin natura lor poate include și informații pentru care, pe de altă parte, persoana care le-a furnizat a prezentat o cerere specifică de acordare a regimului de confidențialitate.

- 187 Este adevărat că, ținând seama în special de principiul protecției speciale a secretului comercial, amintit la punctul 165 de mai sus, confidențialitatea informațiilor confidențiale prin natura lor va depinde în esență de aprecierea obiectivă cu privire la acest aspect a autorității competente, astfel încât existența unei cereri de aplicare a regimului de confidențialitate în privința lor va putea să nu fie determinantă. Cu toate acestea, nu se poate deduce *per a contrario* că autorizația persoanei care a furnizat aceste informații este lipsită de relevanță în privința deciziei autorității competente de a proceda sau de a nu proceda la divulgarea lor. Astfel, rezultă din cuprinsul punctelor 164-168 de mai sus că, în anumite cazuri, divulgarea unor asemenea informații confidențiale prin natura lor nu poate fi exclusă. În aceste condiții, faptul că persoana care a furnizat această informație a autorizat divulgarea sa are în mod necesar un efect, în măsura în care, astfel cum s-a arătat la punctul 178 de mai sus, rezultă din modul de redactare a articolului 19 alineatul (5) din regulamentul de bază că numai în prezența unei asemenea autorizații instituțiile pot dezvălui informația în cauză.
- 188 Această interpretare este confirmată de modul de redactare a articolului 6.5 din acordul antidumping, care este reprodus în esență de articolul 19 din regulamentul de bază, potrivit căruia autorizația persoanei care a furnizat autorităților de anchetă informații confidențiale vizează atât categoria informațiilor confidențiale prin natura lor, cât și categoria informațiilor „furnizate cu titlu confidențial de părțile la o anchetă”. În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul punerii în aplicare a normelor OMC, supremația acordurilor internaționale încheiate de Uniune față de textele de drept derivat al Uniunii impune ca acestea din urmă să fie interpretate, în măsura posibilului, în conformitate cu aceste acorduri (a se vedea Hotărârea din 10 noiembrie 2011, X și X BV, C-319/10 și C-320/10, EU:C:2011:720, punctul 44 și jurisprudența citată). Această jurisprudență este aplicabilă în special în materie antidumping, în cazul în care se stabilește că dispoziția considerată din regulamentul de bază a fost adoptată pentru a pune în aplicare o obligație determinată asumată în cadrul acordului antidumping (a se vedea în acest sens Hotărârea Nakajima/Consiliul, punctul 163 de mai sus, EU:C:1991:186, punctele 29-31, și Hotărârea din 9 ianuarie 2003, Petrotub și Republica/Consiliul, C-76/00 P, Rec., EU:C:2003:4, punctele 55-57).
- 189 Contrar celor susținute de Consiliu în ședință, aplicarea acestei jurisprudențe în ceea ce privește interpretarea articolului 19 din regulamentul de bază în lumina dispozițiilor articolului 6.5 din acordul antidumping nu este repusă în discuție de Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, Rep., EU:C:2015:494). Astfel, rezultă din cuprinsul punctelor 47-53 din această hotărâre că Curtea s-a limitat să constate că articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază constituia expresia exercitării de către legiuitorul Uniunii a competenței sale de reglementare prin reținerea unei abordări proprii ordinii juridice a Uniunii și, prin urmare, că voința legiuitorului Uniunii de a pune în executare, prin adoptarea acestei dispoziții, obligațiile speciale pe care le implica articolul 2 din acordul antidumping nu putea fi stabilită (Hotărârea Comisia/Rusal Armenal, citată anterior, EU:C:2015:494, punctele 47-53). În schimb, Curtea nu s-a pronunțat în această hotărâre cu privire la aspectul dacă articolul 19 din regulamentul de bază constituia sau nu constituia expresia voinței de a reține o abordare proprie a ordinii juridice a Uniunii distincte de cea din acordul antidumping.
- 190 Or, rezultă chiar din modul de redactare a articolului 19 alineatele (1) și (5) din regulamentul de bază, care reproduc conținutul articolului 6.5 din acordul antidumping, că legiuitorul Uniunii și-a manifestat în aceste prevederi intenția de a pune în executare obligațiile specifice care rezultă din această dispoziție a acordului antidumping. Faptul că legiuitorul Uniunii a ales să adopte o structură diferită de cea a articolului 6.5 din acordul antidumping, în special prin reproducerea celor două părți ale acestui articol în două alineate diferite ale articolului 19 din regulamentul de bază, nu poate, în sine, să indice o intenție din partea legiuitorului Uniunii de a adopta o abordare proprie ordinii juridice a Uniunii distinctă de cea a acordului antidumping. Astfel, această alegere se înscrie în cadrul marjei de

apreciere de care dispune legiuitorului Uniunii pentru a pune în aplicare obligațiile care rezultă din articolul 6.5 din acordul antidumping, astfel încât nu ar putea să se opună interpretării articolului 19 alineatele (1) și (5) din regulamentul de bază în lumina acestei dispoziții a acordului antidumping.

- 191 În sfârșit, oricare ar fi interpretarea care îi poate fi dată, nu poate fi acceptat nici argumentul instituțiilor potrivit căruia autorizația acordată reclamantei de producătorul din țara analogă nu constituia un criteriu obiectiv în sensul jurisprudenței amintite la punctul 158 de mai sus, ci un criteriu subiectiv provenind de la o parte interesată și, pentru acest motiv, insuficient pentru a justifica o diferență de egalitate de tratament. Astfel, pe de o parte, acest argument echivalează în realitate cu a susține că autorizația acordată de producătorul din țara analogă nu poate modifica natura confidențială în mod obiectiv a informațiilor pe care le-a furnizat, care rezulta din caracterul lor de secret comercial, ceea ce, pentru motivele expuse la punctele 180-190 de mai sus, nu poate fi reținut.
- 192 Pe de altă parte și în orice caz, presupunând că, prin acest argument, instituțiile au intenționat să susțină că această autorizație nu a fost acordată de producătorul din țara analogă pe baza aprecierii sale obiective a caracterului confidențial al informațiilor în cauză în privința reclamantei, ci pe baza relației sale subiective cu aceasta din urmă, în calitate de partener comercial, acesta trebuie respins ca nefondat. Astfel, după cum rezultă din modul de redactare a articolului 19 alineatul (5) din regulamentul de bază, motivele autorizației persoanei care a furnizat informații cu titlu confidențial, vizată de această dispoziție, nu au niciun efect asupra întinderii acestei autorizații. Astfel, după cum s-a arătat la punctul 178 de mai sus, această dispoziție impune instituțiilor să refuze divulgarea informațiilor menționate, în cazul în care această autorizație nu a fost acordată, indiferent de circumstanțe. Singura condiție particulară a acestei autorizații, care este prevăzută de această dispoziție, este că trebuie să fie specifică, cu alte cuvinte explicită. În consecință, presupunând că, în speță, producătorul din țara analogă a autorizat reclamanta să aibă acces la informațiile pe care le-a furnizat Comisiei pe baza parteneriatului său comercial cu această întreprindere, această împrejurare nu poate împiedica să se considere că această autorizație plasează reclamanta într-o situație diferită în mod obiectiv de cea a celorlalți producători-exportatori chinezi incluși în eșantion. Contrar celor susținute de Consiliu, nu se poate reproșa, așadar, reclamantei că a dorit să repună în discuție pretinsul „echilibru sistemic” care ar fi fost instituit prin regulamentul de bază pentru motivul că aceasta invocă o autorizație de acces la informații confidențiale pe care producătorul din țara analogă i-ar fi acordat-o exclusiv pe baza relațiilor lor de parteneriat comercial.
- 193 În consecință, rezultă din tot ceea ce precedă că Comisia s-a întemeiat în mod eronat pe motivul privind necesitatea de a respecta egalitatea de tratament pentru a respinge cererea reclamantei privind divulgarea calculelor valorii normale. În consecință, este necesar să se constate că Comisia, luând această decizie, a încălcat dreptul la apărare al reclamantei. Astfel, după cum se indică la punctul 136 de mai sus, nu se contestă că aceste calcule constituiau, în speță, considerații esențiale în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, care îi puteau fi comunicate reclamantei pentru ca aceasta să fie în măsură să își susțină în mod util punctul de vedere în privința lor înainte de adoptarea unor măsuri definitive. Caracterul eronat al motivului invocat de Comisie pentru a-i refuza accesul la aceste calcule constituie, așadar, în sine, o atingere adusă acestor drepturi care nu poate, pentru motivele expuse la punctele 150 și 151 de mai sus, să fie remediată prin existența altor motive de refuz, precum cele invocate de instituții în cadrul prezentei acțiuni.
- 194 Cu toate acestea, în al cincilea rând, se impune, conform jurisprudenței amintite la punctul 81 de mai sus, să se verifice dacă, astfel cum susține reclamanta, exista o posibilitate ca, din cauza neregularității constatate la punctul 193 de mai sus, procedura administrativă să fi condus la un rezultat diferit, afectând astfel în mod concret dreptul său la apărare. Trebuie amintit, în această privință, că reclamanta nu are obligația să demonstreze că decizia instituțiilor ar fi fost diferită, ci doar că o astfel de ipoteză nu este complet exclusă, din moment ce aceasta și-ar fi putut realiza mai bine apărarea în lipsa neregularității procedurale constatate (Hotărârea Foshan Shunde Yongjian Housewares &

Hardware/Consiliul, punctul 62 de mai sus, EU:C:2009:598, punctele 81 și 94, și Hotărârea Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NRTP, punctul 81 de mai sus, EU:C:2012:78, punctele 78 și 79).

- 195 În speță, reclamanta susține în această privință că, în absența neregularității constatate la punctul 193 de mai sus, procedura ar fi putut avea un rezultat diferit, întrucât ar fi analizat determinările în detaliu și ar fi formulat observații cu privire la calcule. De asemenea, potrivit reclamantei, aceasta ar fi putut să identifice erori și să evidențieze alte ajustări decât cele revendicate.
- 196 Cu titlu introductiv, trebuie analizat dacă Comisia avea obligația, în orice caz, de a respinge cererea reclamantei privind divulgarea calculelor valorii normale pentru unul sau altul dintre motivele invocate de instituții în cadrul prezentei acțiuni și expuse la punctele 142 și 143 de mai sus. Astfel, după cum Curtea a statuat deja, posibilitatea ca rezultatul procedurii de anchetă să fie diferit, în absența unei neregularități precum cea constatată la punctul 193 de mai sus, trebuie să fie exclusă în cazul în care dispozițiile aplicabile ale regulamentului de bază ar interzice, în orice caz, Comisiei să admită cererea reclamantei (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, punctul 62 de mai sus, EU:C:2009:598, punctul 109). Cu alte cuvinte, trebuie verificat dacă, în pofida caracterului eronat al motivului întemeiat pe egalitatea de tratament pe care s-a bazat Comisia în speță, aceasta nu avea, în orice caz, nicio marjă de apreciere pentru a admite cererea reclamantei privind divulgarea calculelor valorii normale, fie din cauza naturii lor de document intern, în sensul articolului 19 alineatul (5) din regulamentul de bază, fie din cauza caracterului lor confidențial prin natură, în sensul alineatului (1) al aceluiași articol.
- 197 Cu toate acestea, trebuie să se constate că această situație nu se regăsește în speță.
- 198 Pe de o parte, trebuie arătat că articolul 19 alineatul (5) din regulamentul de bază permite instituțiilor să comunice documente interne atunci când divulgarea lor este prevăzută în mod expres de acest regulament. În special, în lumina obiectivului de conciliere a imperativelor de confidențialitate și a dreptului la informare al părților interesate desprins din jurisprudența care a fost amintită la punctul 94 de mai sus, este necesar să se considere că divulgarea documentelor interne este prevăzută în mod expres de regulamentul de bază, în sensul acestei dispoziții, atunci când aceste documente cuprind considerații esențiale în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază. Or, în speță, astfel cum s-a arătat la punctul 136 de mai sus, este cert că calculele valorii normale constituiau considerații esențiale în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, de natură să fie divulgate reclamantei. Mai mult, este de asemenea cert că, astfel cum instituțiile au recunoscut în ședință, dacă calculele valorii normale ar fi fost întemeiate pe prețurile interne ale reclamantei, în cazul în care aceasta ar fi obținut SEP, Comisia ar fi fost în măsură să îi divulge aceste calcule. În consecință, presupunând că este exactă din punct de vedere juridic calificarea drept document intern, în sensul articolului 19 alineatul (5) din regulamentul de bază, a acestor calcule, ea nu putea, în orice caz, să fi avut drept consecință, în speță, obligarea Comisiei să nu divulge reclamantei calculele valorii normale.
- 199 Pe de altă parte, după cum s-a arătat la punctele 164 și 165 de mai sus, nu rezultă nici din dispozițiile specifice ale articolului 19 din regulamentul de bază, destinate să ocrotească interesele protejate de confidențialitatea informațiilor utilizate în cursul unei anchete antidumping, nici din jurisprudență că protecția informațiilor care constituie secret comercial ar impune să se excludă, din principiu, orice divulgare a acestor informații către părțile interesate, indiferent de circumstanțe. În special, trebuie să se aprecieze situația particulară a părții interesate în raport cu aceste informații și în special poziția pe care această parte interesată o ocupă pe piața în cauză în raport cu cea a persoanei care a furnizat aceste informații. Pe de altă parte, interesele ocrotite prin protejarea secretului comercial trebuie să fie puse în balanță cu dreptul la apărare al părților interesate.

- 200 În consecință, în speță, faptul că informațiile furnizate de producătorul din țara analogă constituiau secret comercial nu poate, în sine, să fie suficient pentru a considera că Comisia avea obligația, în orice caz, de a respinge cererea reclamantei de divulgare a calculelor valorii normale. Această concluzie nu poate, în mod clar, să fie repusă în discuție de argumentul instituțiilor potrivit căruia, la data la care Comisia a respins cererea de divulgare a calculelor valorii normale, aceasta nu cunoștea întinderea informațiilor pe care producătorul din țara analogă însuși le furnizase reclamantei. Astfel, este suficient să se constate în această privință că, după cum reclamanta a subliniat, într-adevăr, în ședință, în scrisoarea din 18 martie 2013 (a se vedea punctul 35 de mai sus), producătorul din țara analogă indicase că transmisese el însuși reclamantei informațiile pe care autoriza Comisia să le dezvăluie acesteia. În consecință, nimic nu se opunea ca, de la această dată, Comisia să solicite reclamantei ca aceasta din urmă să îi comunice documentele pe care producătorul din țara analogă i le transmisese pentru ca această instituție să poată verifica întinderea informațiilor de care dispunea reclamanta la acel moment.
- 201 Tot cu titlu introductiv, trebuie de asemenea să se respingă argumentul Consiliului potrivit căruia, în absența oricărei cereri din partea reclamantei privind verificarea de către consilierul-auditor a datelor și a calculelor efectuate de Comisie, reclamanta nu poate stabili că procedura ar fi putut avea un rezultat diferit.
- 202 În această privință, este necesar să se arate că articolul 15 din Decizia 2012/199, citat la punctul 37 de mai sus, prevede că, la cererea unei părți interesate, consilierul-auditor poate examina informații confidențiale prin natura lor și care nu pot fi rezumate, la care această parte nu are acces, pentru a verifica modul în care sunt utilizate de serviciile Comisiei responsabile de anchetă. Această dispoziție precizează, în plus, că consilierul-auditor indică părții care a prezentat cererea dacă, din punctul său de vedere, informațiile necomunicate acestei părți sunt pertinente pentru apărarea sa și dacă, după caz, serviciile de anchetă au ținut seama în mod corect de aceste informații în faptele și considerațiile pe care și-au întemeiat concluziile.
- 203 Or, faptul că reclamanta nu a recurs la consilierul-auditor pentru ca acesta să efectueze verificarea prevăzută la articolul 15 din Decizia 2012/199 nu este relevant în speță. Astfel, după cum arată conținutul său astfel cum este amintit la punctul 202 de mai sus, această dispoziție nu vizează numai informațiile care prezintă un caracter confidențial prin natura lor pentru partea interesată care a recurs la consilierul-auditor și la care, pentru acest motiv, aceasta nu are drept de acces. Or, astfel cum s-a concluzionat la punctul 193 de mai sus, Comisia nu s-a întemeiat pe niciun motiv valabil pentru a justifica confidențialitatea calculelor valorii normale în privința reclamantei. În aceste condiții, nu se poate reproșa acesteia că nu a solicitat consilierului-auditor să verifice aceste calcule.
- 204 În continuare, trebuie analizat dacă, în comparație cu nivelul de informație de care reclamanta dispunea la data la care cererea sa de divulgare a calculelor valorii normale a fost respinsă, și anume la 21 martie 2013, accesul la aceste calcule i-ar fi permis, după cum susține aceasta, să prezinte observații suplimentare, în special prin identificarea erorilor sau prin propunerea de noi ajustări, astfel încât rezultatul procedurii ar fi putut fi diferit.
- 205 Astfel, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 26, 27 și 32-34 de mai sus, informațiile divulgate de Comisie în cadrul procedurii de anchetă conțin indicații relativ precise cu privire la metoda urmată pentru determinarea valorii normale, precum și cu privire la datele, tip de produs cu tip de produs, referitoare la vânzările la export ale reclamantei, care au fost comparate cu calculele valorii normale. În plus, după cum s-a amintit la punctul 35 de mai sus, producătorul din țara analogă a transmis reclamantei datele interne pe care le furnizase Comisiei, în special datele contabile și datele detaliate privind prețurile sale pe piața indiană, și pe baza cărora Comisia calculase valoarea normală.
- 206 Pe baza acestor elemente, ținând seama în plus de expertiza economică și contabilă de care dispune în mod normal o întreprindere precum reclamanta, aceasta era, în principiu, în măsură să efectueze propriile calcule în ceea ce privește valoarea normală și să compare rezultatul final cu cel obținut de

această instituție pe baza aceluiași date. În măsura în care, pe de altă parte, calculele efectuate de Comisie tip de produs cu tip de produs în ceea ce privește vânzările la export fuseseră comunicate reclamantei în documentul de informare final, reclamanta era în măsură, în termeni absoluți, să își stabilească propriul calcul în ceea ce privește marja sa de dumping tip de produs cu tip de produs, ceea ce aceasta a recunoscut de altfel în ședință.

- 207 În aceste condiții, trebuie să se constate că obținerea calculelor valorii normale efectuate de Comisie ar fi constituit pentru reclamantă, în mod clar, un câștig substanțial de informații care, ținând seama de circumstanțele speței, era de natură să îi permită să prezinte observații mai pertinente decât cele pe care le prezentase deja.
- 208 Mai întâi, în mod clar, faptul de a dispune de calculele detaliate efectuate de Comisie, iar nu doar de datele utilizate pentru aceste calcule este, în general, de natură să permită părților interesate să furnizeze observații mai utile pentru apărarea lor. Astfel, acestea pot verifica cu precizie modul în care Comisia a utilizat aceste date și să le compare cu propriile calcule, ceea ce este de natură să le permită să identifice eventuale erori din partea Comisiei care ar fi în mod contrar nedetectabile. Mai mult, practica instituțiilor arată că acestea consideră ele însele că faptul că părțile interesate dispun, în ceea ce privește determinarea marjei de dumping, de calculele detaliate este de natură să le permită să își exercite în mod util dreptul la apărare. Astfel, după cum au recunoscut în ședință ca răspuns la o întrebare a Tribunalului, instituțiile comunică de obicei producătorilor-exportatori calculele detaliate ale valorii normale atunci când acestea sunt realizate pe baza vânzărilor interne ale acestor producători-exportatori. De asemenea, astfel cum s-a amintit la punctul 205 de mai sus, deși Comisia a ocultat, în ceea ce privește reclamanta, calculele valorii normale tip de produs cu tip de produs din motive de confidențialitate, aceasta, în schimb, i-a comunicat reclamantei calculele prețurilor de export la nivelul tipului de produs.
- 209 În continuare, este necesar să se arate că, în împrejurările particulare ale speței, lipsa accesului reclamantei la calculele valorii normale era de natură să limiteze capacitatea sa de a prezenta observații pertinente în mod mai important decât dacă ar fi putut dispune de aceste calcule.
- 210 Astfel, pe de o parte, reclamanta dispunea numai de un termen foarte limitat pentru a exploata datele producătorului din țara analogă. Astfel, după cum s-a amintit la punctul 35 de mai sus, acesta a autorizat Comisia să divulge aceste date și le-a comunicat în același timp reclamantei la 18 martie 2013. Pe de altă parte, în aceeași zi, reclamanta a solicitat Comisiei să aibă acces la calculele valorii normale. În consecință, dat fiind că termenul stabilit de Comisie pentru părțile interesate pentru a prezenta observații, în aplicarea articolului 20 alineatul (5) din regulamentul de bază, expira la 25 martie 2013, reclamanta dispunea numai de maximum 7 zile pentru a utiliza datele producătorului din țara analogă. În mod clar, în acest termen, reclamanta putea cu dificultate să reconstituie chiar și o parte din calculele valorii normale, ținând seama, astfel cum a subliniat ea însăși în ședință, de numărul foarte mare de tipuri de produs care fuseseră luate în considerare pentru determinarea marjei de dumping. Astfel, potrivit indicațiilor necontestate din observațiile reclamantei cu privire la documentul de informare din 25 martie 2013, acest număr se ridica la 1 645 (a se vedea punctul 40 de mai sus). În consecință, dacă reclamanta ar fi dispus, în același termen, de calculele valorii normale efectuate de Comisie, ar fi fost în măsură să identifice anumite erori sau anumite diferențe între calculele Comisiei și propriile calcule sau, cel puțin, să le identifice în termenul dorit.
- 211 Pe de altă parte, astfel cum a subliniat reclamanta în esență în ședință, faptul că nu dispunea, în speță, de anumite informații privind metodologia de calcul este relevant pentru a aprecia dacă rezultatul procedurii ar fi putut fi diferit în ipoteza în care Comisia ar fi divulgat calculele valorii normale. Astfel, după cum s-a arătat la punctele 119 și 120 de mai sus, reclamanta avea, la 18 martie 2013, numai cunoștințe generale privind metoda utilizată pentru calcularea valorii normale a tipurilor de produse fără corespondent. Ea nu știa în special la acea dată ce piață și ce preț de referință utilizase Comisia în vederea calculării valorii de piață a ajustării valorii normale a acestor tipuri de produse necesare din cauza diferențelor dintre caracteristicile fizice ale acestor tipuri de produse și ale tipurilor

de produse corespondente. Or, astfel cum s-a arătat la punctul 120 de mai sus, aceste tipuri de produse fără corespondent reprezintă, pe de o parte, 83 % din ansamblul tipurilor de produse vândute la export care au fost luate în considerare pentru calcularea marjei sale de dumping și, pe de altă parte, mai mult de 40 % din volumul total al vânzărilor sale la export. Dacă reclamanta ar fi avut în posesia sa calculele valorii normale tip de produs cu tip de produs, aceasta ar fi fost în măsură, cel puțin, să prezinte observații cu privire la rezultatele la care condusesese această metodă. Reclamanta ar fi putut astfel, dacă era cazul, să compare aceste rezultate cu propriile rezultate obținute pe baza unei alte metode. Astfel, ea ar fi fost în măsură să conteste în mod mai precis metoda utilizată de Comisie și ar fi avut, așadar, mai multe șanse ca obiecțiile sale să fie luate în considerare de Comisie, ceea ce nu s-a întâmplat în speță.

- 212 În sfârșit, astfel cum a amintit însăși reclamanta în ședință, ea a prezentat, în cadrul procedurii de anchetă, un anumit număr de observații pe baza informațiilor de care dispunea deja, dintre care unele au condus la o modificare a metodologiei calculului valorii normale. Astfel, după cum s-a amintit la punctele 45 și 46 de mai sus, ca urmare a observațiilor reclamantei, instituțiile au acceptat, pe de o parte, să calculeze valoarea normală privind marja sa de dumping pe baza vânzărilor interne ale producătorului din țara analogă, iar nu prin construirea acestei valori normale, și, pe de altă parte, să ia în considerare, pentru această marjă de dumping, tipurile de produs necorespondente și, așadar, să determine o valoare normală pentru aceste tipuri de produs. În consecință, este legitim să se prezume că, dacă reclamanta ar fi avut în posesie calculele valorii normale la nivelul tipului de produs, care constituiau, după cum s-a arătat la punctele 207-211 de mai sus, un câștig substanțial de informații, aceasta ar fi încercat, în măsura posibilului, să exploateze această informație în mod util pentru exercitarea dreptului său la apărare.
- 213 În consecință, pentru ansamblul motivelor prezentate la punctele 207-212 de mai sus, nu se poate exclude că, dacă cererea reclamantei privind divulgarea calculelor valorii normale ar fi fost primită, rezultatul procedurii ar fi putut fi diferit.
- 214 Argumentele prezentate de instituții nu sunt de natură să repună în discuție această concluzie. Mai întâi, trebuie arătat că instituțiile nu se pot întemeia pe punctul 81 din Hotărârea Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, punctul 62 de mai sus (EU:C:2009:598) pentru a susține că revenea reclamantei sarcina de a demonstra că rezultatul procedurii ar fi fost diferit în cazul în care ar fi avut la dispoziția sa calculele valorii normale. Astfel, este desigur adevărat că, la punctul 81 din Hotărârea Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, punctul 62 de mai sus (EU:C:2009:598), Curtea amintește principiul potrivit căruia revine unui reclamant sarcina de a demonstra că există o posibilitate ca, din cauza neregularității procedurale pe care o invocă, procedura administrativă să fi putut conduce la un rezultat diferit, afectând astfel concret dreptul său la apărare. Cu toate acestea, la punctul 94 din aceeași hotărâre, Curtea a precizat întinderea acestui principiu, arătând că rezultă din jurisprudență că această obligație nu poate avea ca efect ca reclamantei să i se impună să demonstreze că decizia Comisiei ar fi avut un conținut diferit, ci doar că o astfel de ipoteză nu este complet exclusă, din moment ce și-ar fi putut realiza mai bine apărarea în lipsa neregularității procedurale în cauză (a se vedea Hotărârea Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, punctul 62 de mai sus, EU:C:2009:598, punctele 81-94).
- 215 În aceste condiții, nu se poate cere reclamantei să demonstreze, pe baza datelor pe care le deținea, că Comisia săvârșise erori în ceea ce privește determinarea valorii normale pentru a putea concluziona că rezultatul procedurii ar fi putut fi diferit în cazul în care calculele valorii normale i-ar fi fost divulgate.
- 216 Astfel, pe de o parte, ținând seama de faptul că, pe de altă parte, după cum s-a arătat la punctul 211 de mai sus, reclamanta avea doar cunoștințe destul de generale cu privire la metodologia utilizată de Comisie, nu se poate exclude că anumite erori ar fi putut fi identificate numai printr-o analiză a calculelor valorii normale tip de produs cu tip de produs.

- 217 Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat la punctul 210 de mai sus, chiar dacă se presupune că reclamanta ar fi fost în măsură să identifice aceste erori pe baza datelor producătorului din țara analogă, ea nu ar fi fost în mod necesar în măsură să le identifice atât de rapid, ceea ce, ținând seama de termenul de care dispunea, se putea dovedi determinant pentru exercitarea dreptului său la apărare.
- 218 Pentru acest motiv, în circumstanțele speței, faptul invocat de instituții potrivit căruia, în cadrul prezentei acțiuni, reclamanta nu ar fi reușit să stabilească existența unor erori în determinarea valorii normale nu poate fi privit, în orice caz, ca un element suficient pentru a exclude orice posibilitate ca rezultatul procedurii să fi putut fi diferit.
- 219 Pe de altă parte, pentru aceleași motive, nu poate fi considerat relevant faptul invocat de Consiliu potrivit căruia, în orice caz, părțile interesate nu dispun decât de 10 zile pentru a-și prezenta observațiile ca urmare a comunicării informării finale, în aplicarea articolului 20 alineatul (5) din regulamentul de bază. Astfel, rezultă din cele ce precedă că, în speță, întrebarea care se pune este dacă, în termenul de care reclamanta dispunea în mod concret, care era în plus mai mic decât termenul de 10 zile menționat anterior, accesul la calculele valorii normale era susceptibil să îi permită să își exercite mai bine dreptul la apărare decât simplul acces la datele care stăteau la baza acestor calcule.
- 220 În sfârșit, în cadrul examinării aspectului dacă, în absența încălcării constatate de Tribunal la punctul 193 de mai sus, rezultatul procedurii ar fi putut fi diferit, nu poate fi luat în considerare faptul invocat de Consiliu potrivit căruia reclamanta dispunea, în orice caz, de un nivel de informații suficient pentru a-și exercita în mod util dreptul la apărare. Astfel, un asemenea element nu poate influența, dacă este cazul, decât stabilirea aspectului dacă o încălcare a fost sau nu a fost săvârșită. În orice caz, după cum s-a arătat la punctul 139 de mai sus, Comisia, pentru a refuza să comunice calculele valorii normale, s-a întemeiat pe unicul motiv întemeiat pe necesitatea de a respecta egalitatea de tratament în privința celorlalți producători-exportatori incluși în eșantion. Acest refuz nu este, așadar, întemeiat pe împrejurarea că nivelul de informații de care dispunea reclamanta era suficient pentru a-i permite să își exercite dreptul la apărare. Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat la punctul 208 de mai sus, instituțiile însele consideră în general că, sub rezerva necesității de a respecta confidențialitatea informațiilor, calculele detaliate pe care se întemeiază determinarea marjei de dumping a unui operator constituie informații utile pentru apărarea intereselor acestuia din urmă și trebuie, pentru acest motiv, să fie incluse în documentele de informare provizorii și finale.
- 221 În consecință, rezultă din tot ceea ce precedă că prima critică din cadrul primului motiv este fondată și că se impune, în temeiul acestei critici, ca acest motiv să fie admis. În consecință, fără să fie necesară examinarea celui de al doilea, a celui de al treilea și a celui de al cincilea motiv, regulamentul atacat trebuie anulat în măsura în care se aplică reclamantei.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 222 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 223 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 224 În speță, întrucât Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei. Pe de altă parte, în calitate de instituție intervenientă, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 430/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de stabilire a perceperii cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite la importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză și din Thailanda și de închidere a procedurii în ceea ce privește Indonezia, în măsura în care se aplică Jinan Meide Casting Co. Ltd.**
- 2) **Consiliul Uniunii Europene suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Jinan Meide Casting Co.**
- 3) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 30 iunie 2016.

Grefier

Președinte

Cuprins

Istoricul cauzei	2
Faptele relevante din procedura de anchetă anterioare regulamentului provizoriu	2
Regulamentul provizoriu și documentul de informare provizoriu	3
Schimburile dintre reclamantă și Comisie ulterioare regulamentului provizoriu	5
Schimburile dintre reclamantă și Comisie ulterioare documentului de informare final	7
Regulamentul atacat	8
Procedura și concluziile părților	9
În drept	10
Cu privire la al patrulea motiv	10
Cu privire la primul motiv	15
Considerații introductive	16
Cu privire la a doua critică	19
Cu privire la a treia critică	19
Cu privire la prima critică	22
Cu privire la cheltuielile de judecată	39